

Puulaakista pääsarjaan - urheiluseuran kehittäminen

Hanna Rahikka

Tekijä(t) Hanna Rahikka	
Koulutusohjelma Johdon assistenttityö ja kielet	
Opinnäytetyön otsikko Puulaakista pääsarjaan - urheiluseuran kehittäminen	Sivu- ja liitesivumäärä 20 + 23
Tämä opinnäytetyö on tehty toimeksiantona salibandyseura Elimäen IFS ry:lle. Elimäen IFS ry on kouvolaalainen salibandyseura ja yhdistys, jolla on ollut toimintaa vasta lyhyen aikaa. Opinnäytetyö on toiminnallinen, ja se koostuu oppaasta eli produktista ja opinnäytetyöraportista. Opinnäytetyön tarkoituksena oli rakentaa kehittämisopas seuratoiminnan tueksi ja avuksi. Prosessi kohti valmista opasta eteni yhteistyössä seuran puheenjohtajan kanssa. Yhteistyöllä pyrittiin varmistamaan, että oppaasta löytyy seuran kaipaamaa tietoa. Tarvittavia tietoja saatiin haastattelemalla keskeisiä henkilöitä Suomen Salibandyliitto ry:stä ja etsimällä aiheeseen sopivia asioita kirjallisuudesta ja internetistä. Opinnäytetyöraportissa käsitellään urheilutoiminnan säätelyä, joka pitää sisällään liikunnan lait ja säännökset, järjestöstruktuurin, tietoa yhdistyksen perustamisesta ja toiminnasta, kirjanpidosta sekä verotuksesta. Raportissa tutustutaan myös toimeksiantajayhdistyksen lajiin eli salibandyyn, junioreiden ja urheiluseuratoimintaan ja urheiluseuraan työnantajana. Opinnäytetyön lopputuloksena syntyi produkti eli opas. Oppaaseen on koottu seuratoiminnan kannalta oleellista tietoa erilaisista urheilun ja salibandyyn sääntömääräyksistä, kuten turnauksen järjestämiseen liittyvistä säännöistä sekä lisenssi- ja vakuutusasioista ja sarjoissa nousemisesta. Opinnäytetyö kokonaisuudessaan keskittyy sääntöihin, ohjeisiin ja lakeihin, joita salibandyyn erikoistuneen urheiluseuran tulee noudattaa.	
Asiasanat urheilu, salibandy, kehittäminen, liikuntaseurat	

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Toimeksiantajan esittely	1
1.2	Opinnäytetyön aihe ja tavoitteet	2
1.3	Opinnäytetyön rakenne	2
2	Urheiluseura.....	3
2.1	Liikunnan lait ja säännökset	3
2.2	Järjestö rakenne	4
2.3	Yhdistys	7
2.4	Kirjanpito ja verotus	8
2.5	Urheiluseura työnantajana	9
3	Salibandy	11
3.1	Säännöt	11
3.2	Lajin historia.....	11
3.3	Junioritoiminta.....	13
4	Produktin suunnittelu ja toteutus	15
4.1	Tutkimusote ja lähestymistapa	15
4.2	Aineiston kerääminen.....	15
4.3	Aikataulu	16
4.4	Kehittämispöytäkirjan suunnittelu ja toteutus	16
5	Opinnäytetyön tulokset ja arviointi	17
	Lähteet	19
	Liitteet.....	21

1 Johdanto

Pienen urheiluseuran toiminnan aloittaminen ja laajentaminen vaatii paljon tietoa erilaisista asioista. Opinnäytetyöni aiheena on kehittämisopas, joka helpottaa toimeksiantajani, salibandyseura Elimäen IFS ry:n toimintaa. Urheiluseuralle uusien harrastajien hankkiminen ja siten harrastustoiminnan laajentaminen ei tänä päivänä ole täysin helppoa. Ihmiset ovat kiireisiä ja heillä on rajoitetusti vapaa-aikaa. Aikuisten, lasten ja nuorten vapaa-ajasta kuluu suuri osa tietokoneiden, musiikin ja television parissa liikunnan ohella.

Urheiluseuran täytyy ennen toiminnan aloittamista tai laajentamista miettiä esimerkiksi potentiaalisia harrastajia lähiseuduilta. Tämän vuoksi päätin rakentaa seuralle oppaan, jonka avulla heidän ei tarvitsisi käyttää aikaa erilaisten yhdistystoiminnan ja erityisesti urheilu- ja salibandysäännösten tutkimiseen.

1.1 Toimeksiantajan esittely

Opinnäytetyön toimeksiantaja on Elimäen IFS ry, joka on salibandyseura Kaakkois-Suomesta Kouvolan seudulta. Yhdistyksen tavoitteena on kehittää ja laajentaa seuran toimintaa. Opinnäytetyöni tarkoituksena on tuottaa toiminnallinen opas, joka auttaa yhdistystä tässä tavoitteessa ja pohtii, mitä kaikkea toiminnan laajentaminen vaatii ja mitä asioita tulee ottaa huomioon.

Urheiluseuran toiminta perustuu usein vapaaehtoiseen seuratoimintaan, ja näin on myös Elimäen IFS ry:n kohdalla. Elimäen IFS ry on yhdistys, joka on perustettu vuonna 2012 tiiviin ystäväjoukon toimesta. Sitten seura on rekisteröity vuonna 2013, jolloin myös kilpailutoiminta on aloitettu miesten joukkueen osalta. Miesten joukkue on pelannut tällä hetkellä kaksi kautta Suomen Salibandyliiton alaista Kaakkois-Suomen V-divisioonaa, ja juuri on käynnistynyt kolmas kausi. Miesten tulevan kauden tavoitteena on pärjätä V-divisioonassa niin hyvin, että he voivat nousta ensi kaudeksi korkeampaan divisioonaan pelamaan. (Lindholm 18.9.2015.)

Elimäen IFS ry:n naisten joukkue aloitti toimintansa vuonna 2014. Naisten osalta toiminta on ollut enemmän harrastus- kuin kilpatoimintaa, eikä joukkue ole edes harjoitellut vielä kilpatoimintaa ajatellen. Salibandyliiton alaisissa sarjoissa tilanne naisten osalta Kaakkois-Suomessa on sikäli huono, että Kaakkois-Suomessa naiset pelaavat ainoastaan II-divisioonaa, joka luokitellaan melko tasokkaaksi kokemattomille pelaajille. (Salibandyliitto 2015.)

1.2 Opinnäytetyön aihe ja tavoitteet

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on laatia toiminnallinen opas, joka auttaa seuraa kehittymään eteenpäin. Oppaassa otetaan huomioon kehittämismahdollisuudet koko seuran osalta. Opinnäytetyön lopputuloksen eli produktin on tarkoitus tulla seuran käyttöön helpottamaan hallituksen tehtäviä.

Opinnäytetyön tarkoituksena on tukea monipuolisesti urheiluseuran toimintoja. Oppaasta löytyy apua työntekijän palkkukseen, jotta seuran tehtäväksi jää ainoastaan pohtia työntekijän tarvetta. Elimäen IFS ry:n naisten joukkueen tavoitteena tulevaisuudessa on mahdollisesti aloittaa kilpaileminen Salibandyliiton alaisissa kilpasarjoissa, miesten joukkueen tavoitteena on nousta korkeammalle sarjatasolle ja edellä mainittujen lisäksi seurajohdon toiveena on perustaa juniorijoukkue. Oppaan tavoitteena on auttaa toimeksiantajaa näiden tavoitteiden saavuttamisessa ohjeiden avulla ja siten tukea seuran kehittymistä.

Tavoitteena on, että toimeksiantaja saa oppaasta hyvin palvelevan ja helpon avun seura-toiminnan tueksi. Oppaan sisällön kautta seuralla on kaikki valmiudet kehittyä, sillä tarvittava tieto löytyy yksinkertaisesti yhdestä paikasta. Toimeksiantajani lisäksi oppaasta voi hyötyä mikä tahansa aloitteleva salibandyseura, joka tarvitsee apua pohtiessaan paperilla vaadittavia asioita.

1.3 Opinnäytetyön rakenne

Opinnäytetyöraportti jakautuu viiteen osaan. Ensimmäisenä on johdanto, jossa esitellään toimeksiantaja, työn aihe, tavoitteet ja rakenne. Toisessa osassa keskitytään urheiluseuraan ja sen asioihin yhdistys- ja työnantajatasolla. Toisessa osiossa on myös tietoa liikunnan laeista ja säännöksistä sekä urheilun järjestörakenteesta. Kolmas osa keskittyy salibandyyn lajina, ja osiossa kerrotaan salibandyn säännöistä, historiasta ja junioritoiminnasta. Neljäs luku on empiria-osio, jossa käsitellään produktin kehittämisprosessia. Viimeisessä eli viidennessä luvussa pohditaan opinnäytetyön onnistumista ja tuloksia sekä prosessia kokonaisuutena.

2 Urheiluseura

Urheiluseura on useimmiten rekisteröity tai rekisteröimätön yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää liikuntaa ja siihen liittyvää kansalaistoimintaa siten, että kaikilla erilaisista lähtökohdista huolimatta tulisi olla mahdollisuus harrastaa kunto- ja terveysliikuntaa, kilpa- ja huippu-urheilua tai liikuntaan liittyvää yhdistystoimintaa. Urheiluseuran taustalla on aina organisaatio, joka toimii toiminnan laajuudesta riippuen joko vapaaehtoisperusteisesti talukovoimin tai palkkaa saavan henkilöstön voimin. Urheiluseuroiksi lasketaan sekä suuret monta joukkuetta sisältävät organisaatiot että yhden joukkueen voimin toimivat pienet seuramat. Osa seuroista on keskittynyt pelkästään huippu-urheiluun, toiset seuramat pelkästään harrastepuolelle. (Salibandyliitto 2012, 5.)

Lähes kaikki huippu-urheilijat kuuluvat johonkin urheiluseuraan. Joukkueurheilijat kuuluvat kilpaillessaan aina johonkin urheiluseuraan, mutta yksilöurheilijoiden kohdalla on muutamia lajeja, jotka muodostavat poikkeuksen. Harrasteurheilijat saattavat urheilla yksin tai ryhmässä ilman seuran tukeakin.

2.1 Liikunnan lait ja säännökset

Urheilua pidetään Suomessa vapaan kansalaistoiminnan muotona, mutta siitä huolimatta Elimäen IFS ry:n, kuten muidenkin urheiluseurojen, toimintaa säätelevät useat erilaiset lait ja asetukset. Urheilutoiminnan kannalta keskeisimpiä lakeja ja säädöksiä ovat liikuntalaki (390/2015) ja liikunta-asetus (550/2015), laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta (1705/2009), valtionavustuslaki (688/2001) sekä laki vapaasta sivistystyöstä (632/1998) ja asetukset vapaasta sivistystyöstä (805/1998). Lisäksi huippu-urheilijoita koskettaa työsopimuslaki (55/2001). (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015.)

Liikuntalaki on olemassa liikunnan, kilpa- ja huippu-urheilun ja niihin liittyvän kansalaistoiminnan, väestön hyvinvoinnin ja terveyden sekä lasten ja nuorten kehityksen tukemista ja edistämistä varten. Liikunta-asetus puolestaan säätelee liikunnan alueellisesta edistämisestä, valtion liikuntaneuvostosta sekä erilaisista seuroille jaettavista avustuksista ja valtionapukelpoisuudesta. Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta sisältää säännöksiä valtionosuuksista ja liikuntapaikkojen rakentamisesta, ja valtionavustuslaki puolestaan koskee harkinnanvaraisten valtionavustusten myöntämistä ja käyttöä. Laki vapaasta sivistystyöstä määrittelee valtionrahoituksen periaatteet sekä urheiluopistojen vapaan sivistystyön opetuksen. Vapaata sivistystyötä koskevassa asetuksessa säädetään esimerkiksi ur-

heiluopistojen vapaasta sivistystyöstä tarkemmin. Näiden edellä mainittujen lakien ja sää-
dösten lisäksi urheilutoimintaa koskevia säännöksiä löytyy mm. tulovero- ja arvonlisävero-
laista. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015.)

Euroopan Unionin tasolla urheilusta ei ole erityisiä sitovia säännöksiä, eikä urheilua ole
mainittu EU:n perustamissopimuksessa. EU:n säännökset menevät kansallisen lainsää-
dännön edelle, joten EU:lla kuitenkin on jonkin verran valtaa vaikuttaa urheilusäännöksiin
muuta yhteiskunnan osa-alueita koskevien yleisten säännösten kautta, esimerkiksi työvoi-
man vapaan liikkuvuuden ja kilpailuoikeuden kautta. (Spolander 2009, 1.)

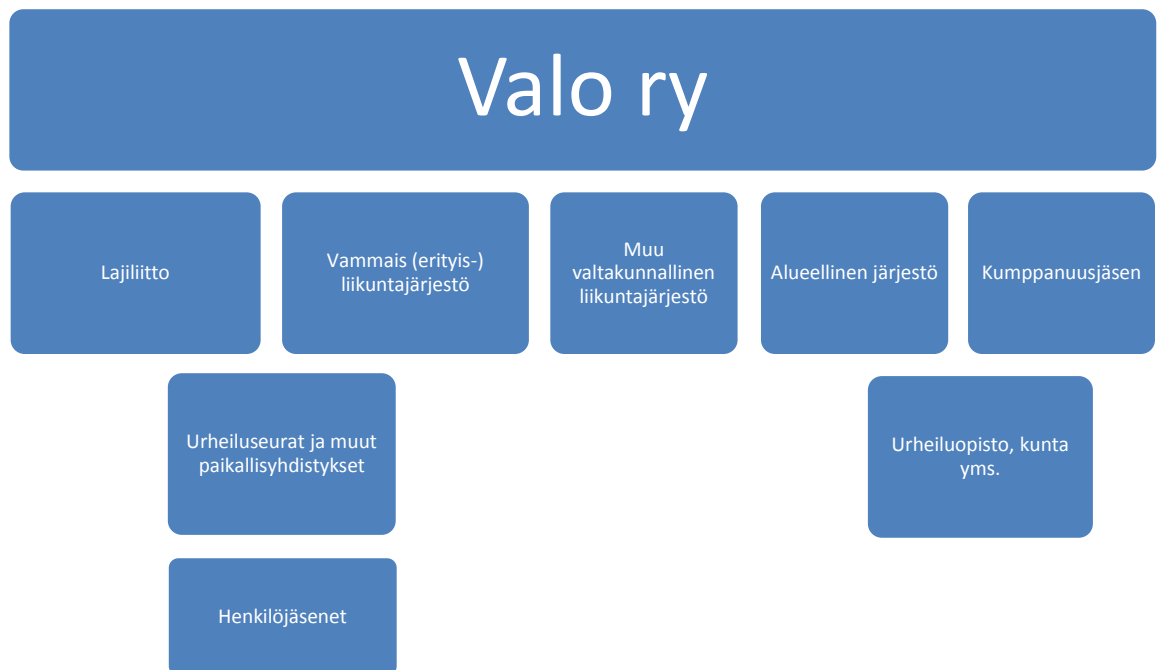
Eri urheilulajit ja -piirit voivat usein myös itse vaikuttaa toimintansa säätelyyn. Jokaiselta
lajilta ja urheiluseuralta löytyykin omia sääntöjä, joita jäsenten tai osapuolten täytyy nou-
dattaa. Ylimmillä sarjatasoilla eri lajeissa solmitaan usein erillinen pelaajasopimus jokai-
sen joukkueen urheilijan ja seuran välillä. Sopimukseen kuuluu olennaisena osana sään-
nöt, joita molempien osapuolten tulee noudattaa. Alemmilla sarjatasoilla ja juniorijoukkuei-
den kohdalla seurat ja urheilijat harvoin solmivat varsinaisia sopimuksia, mutta molempien
osapuolten oletetaan silti noudattavan sovittuja sääntöjä. (Spolander 2009, 1.)

2.2 Järjestö rakenne

Alla olevasta kaaviosta käy ilmi liikunnan ja urheilun järjestö rakenne. Ylimpänä kaaviossa
on Valo ry (valtakunnallinen liikunta- ja urheiluorganisaatio ry), joka on vuonna 2012 pe-
rustettu ja vuonna 2013 toimintansa aloittanut Suomen Liikunnan ja Urheilun, Nuoren
Suomen, Kuntoliikuntaliiton ja Suomen Olympiakomitean perustama liikunnan ja urheilun
kattojärjestö. Valo ry korvasi aiemmin liikunnan ja urheilun kattojärjestönä toimineen Suo-
men Liikunta ja Urheilu ry:n (SLU). (Sport.fi 2015.)

Valo ry:n jäseniä on tällä hetkellä yhteensä 89, joista osa on valtakunnallisia jäseniä, osa
alueellisia jäseniä ja osa kumppanuusjäseniä. Valtakunnallisia jäseniä ovat erilaiset lajili-
tot, erityisliikuntajärjestöt ja muut valtakunnalliset liikuntajärjestöt, joista esimerkkinä Lii-
kunnan ja Terveystiedon Opettajat ry. Valtakunnallisiin jäseniin kuuluvat myös Suomen
Olympiakomitea ry ja Suomen Paralympiakomitea ry. Alueellisia järjestöjä on yhteensä
15, ja nimensä mukaisesti järjestöt ovat jakautuneet maantieteellisiin perustein. Kumppa-
nuusjäseniä ovat oikeuskelpoiset yhteisöt, jotka edistävät liikuntaa ja urheilua sääntöjensä
tai muun sitoumuksen nojalla. Kumppanuusjäsenillä on kaikki samat oikeudet kuin varsi-
naisilla jäsenillä lukuun ottamassa äänioikeutta yhdistyksen kokouksessa. Kumppanuusjä-
seniä ovat muun muassa Suomen Saappaanheittoliitto ry ja Väestörekisterikeskus.
(Sport.fi 2015.)

Urheiluseurat kuuluvat yhteen tai useampaan lajiliittoon. Urheiluopistot puolestaan kuuluvat alueellisiin järjestöihin. Henkilöjäsenet ovat urheiluseurojen ja muiden paikallisyhdistysten jäseniä.

Kaavio 1. Liikunnan ja urheilun järjestörakenne

Yksi Suomen suurimmista lajiliitoista on Suomen Salibandyliitto ry. Salibandyliitto on valtakunnallinen järjestö, jonka tarkoituksena on salibandyn ja sählyn harrastajien edunvalvonta ja lajin kehittäminen valtakunnallisesti. Salibandyliitto tekee myös yhteistyötä erityisten liikuntajärjestöjen kanssa, kuten Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta ry:n, Suomen Kuurojen Urheiluliiton ja Koululiikuntaliiton kanssa. Jäseniä Salibandyliitossa ovat liiton hyväksymät rekisteröidyt yhdistykset, joiden toimintaan kuuluu salibandy ja sähly, sekä näiden yhdistysten muodostamat rekisteröidyt piiri- ja aluejärjestöt. Yksi näistä Salibandyliiton jäsenyhdistyksistä on Elimäen IFS ry. (Salibandyliitto 2015.)

Salibandyliiton alaisia kilpasarjoja on useita erilaisia. Salibandyliitto jakautuu alueellisiin piireihin, joita on yhteensä seitsemän. Alueelliset sarjat jakautuvat Etelä-Suomen, Länsirannikon, Sisä-Suomen, Kaakkois-Suomen, Savo-Karjalan, Pohjanmaan ja Pohjois-Suomen sarjoihin. Pelattavat sarjatasot vaihtelevat hieman alueittain, mutta jokaiselta alueelta löytyy sarjoja miesten joukkueille, naisten joukkueille sekä juniorijoukkueille. Uuden seuran kilpatoiminta alkaa lähimmästä alueellisesta sarjasta. Elimäen IFS ry kuuluu Kaakkois-Suomen alueeseen. (Salibandyliitto 2015.)

Valtakunnallisia sarjoja on A-tyttöjen, B-poikien, C1- ja C2-poikien, B-tyttöjen ja C-tyttöjen sarjat sekä naisten 1. divisioona ja PASM eli A-poikien SM-sarja. Salibandy on suosittu laji myös senioreiden ja monien erityisryhmien keskuudessa. Salibandyliitto järjestää turnauksia sähköpyörätuolia käyttäville, kuuroille ja kehitysvammaisille. Senioreille sarjoja kaudella 2015-2016 on useita erilaisia, miehille ikäluokat 35, 40, 45, 50, 55 ja 60 sekä naisille ikäluokat 30, 35 ja 40. (Salibandyliitto 2015.)

Edellä mainittujen lisäksi Salibandyliiton toimintaan kuuluu olennaisesti huippusalibandy. Maajoukkueiden lisäksi miesten ja naisten Salibandyliigat, Divari sekä Suomen Cup ovat korkeimpia sarjatasoja. Salibandyliiga on Suomen Salibandyliiton alainen miesten SM-sarja, ja naisten Salibandyliiga puolestaan naisten SM-sarja. Divari on miesten 1. divisioona, josta voi nousta Salibandyliigaan. Suomen Cup järjestetään erikseen miehille ja naisille. Miesten Suomen Cupissa ensimmäiselle kierrokselle osallistuvat 3.-5. divisioonissa pelaavat joukkueet ja toiselle kierrokselle mukaan tulevat 2 divisioonan joukkueet sekä osa 3. divisioonan joukkueista. Kahdelta ensimmäiseltä kierrokselta etenevät jatkoon lohkojen kaksi parasta joukkuetta. Kolmannesta kierroksesta eteenpäin Suomen Cup pelataan ottelupareina, joista voittaja etenee seuraavalle kierrokselle. Miesten Divarin ja Salibandyliigan joukkueet aloittavat Cupin 4./5. kierrokselta. (Salibandyliitto 2015.)

Naisten osalta Suomen Cupin ensimmäinen ja toinen kierros pelataan 3-4 joukkueen lohkoissa ja kierroksille osallistuvat 1.-4. divisioonan joukkueet. Kolmannesta kierroksesta eteenpäin naisten Suomen Cup pelataan ottelupareina, joista voittaja etenee seuraavalle kierrokselle. Naisten Salibandyliigan joukkueet aloittavat Suomen Cupin 3. kierrokselta. (Salibandyliitto 2015.)

Salibandyliitto omistaa myynti- ja markkinointiosakeyhtiö SSBL Salibandy Oy:n, joka vastaa huippusalibandy toiminnasta. SSBL Salibandy Oy toimii maajoukkueiden, Salibandyliigan ja naisten liigan, Divarin (miesten entisen 1. divisioonan) sekä Suomen Cupin taustalla. SSBL Salibandy Oy:n tehtävänä on kehittää, markkinoida ja tuotteistaa salibandya. Osakeyhtiön henkilöstöön kuuluvat toimitusjohtaja, myyntipäällikkö, markkinointikoordinaattori, kolme hallituksen jäsentä, kilpailu- ja kurinpitoryhmän kolme jäsentä sekä liigan kurinpitäjä. (Salibandyliitto 2015.)

Salibandyliiton asioita hoitaa liittohallitus, ja liiton ylin päättävä elin on liittokokous. Liittokokous pidetään kolmen vuoden välein, ja siellä valitaan valtuusto ja liittohallitus. Sekä valtuusto että liittohallitus valitaan aina liittokokouksessa, joten molempien toimikauden pituudeksi muodostuu liittokokousten välinen aika, eli kolme vuotta. Valtuusto jakautuu alueisiin, joita ovat Etelä-Suomi, Kaakkois-Suomi, Länsirannikko, Pohjanmaa, Pohjois-Suomi,

Savo-Karjala sekä Sisä-Suomi. Valtuustossa jokaista aluetta edustaa kolme edustajaa, joista jokaisella on myös henkilökohtainen varajäsen. Liittohallitus koostuu puheenjohtajasta sekä 6-8 jäsenestä. Todellinen päätösten valmistelu tapahtuu viidessä valiokunnassa, joita ovat erotuomarivaliokunta, kilpailuvaliokunta, kansainvälinen valiokunta, kurinpitovaliokunta ja sääntövaliokunta. (Salibandyliitto 2015.)

2.3 Yhdistys

Salibandyseura on yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää salibandyn harrastamista. Salibandyliitto määrää, että yhdistyksen on oltava rekisteröity, mikäli se haluaa osallistua liiton alaiseen kilpatoimintaan. Salibandyliiton säännöissä määritellään, että liiton jäsenyyttä voi hakea vain rekisteröity yhdistys, ja puolestaan Salibandyliiton alaisiin sarjoihin voivat osallistua vain Salibandyliiton jäsenesurat. Koska rekisteröimätön yhdistys ei ole oikeuskelpoinen eikä siten voi tehdä sitoumuksia yhdistyksen nimissä, ei yhdistys voi liittyä myöskään liiton jäseneksi, koska liitto nimenomaan vaatii jäsenesuroiltaan sitoumuksen noudattaa liiton sääntöjä. (Kaksonen 2.9.2015.)

Rekisteröity yhdistys on oikeushenkilö, jolloin yhdistyksen jäsenet eivät ole vastuussa yhdistykselle kuuluvista velvoitteista henkilökohtaisesti. Rekisteröinti vahvistaa siis yhdistyksen oikeudellisen aseman. Rekisteröimättömän yhdistyksen ei ole esimerkiksi mahdollista saada talkootyöstä verotonta korvausta toisin kuin rekisteröidyn yhdistyksen. (Suomen Liikunta- ja Urheilu 2010.)

Uutta urheiluseuraa varten täytyy perustaa uusi yhdistys, mikä tapahtuu Patentti- ja Rekisterihallituksen (PRH) kautta. Yhdistyksen rekisteröimistä varten tehdään perusilmoitus, johon täytyy liittää yhdistyksen perustamiskirja ja säännöt. (Halila & Tarasti 2006, 615.) Perustamiseen tarvitaan vähintään kolme perustajajäsentä, jotka sopivat yhdistyksen perustamisesta. Yhdistykselle on valittava puheenjohtaja, jonka tulee allekirjoittaa perusilmoitus. Puheenjohtaja ei voi valtuuttaa ketään muuta allekirjoittamaan perusilmoitusta puolestaan, vaan tehtävä kuuluu hänelle henkilökohtaisesti. (Halila & Tarasti 2006, 616.) Hallitukselle valittavan puheenjohtajan on oltava vähintään 18-vuotias ja mukana olevan yksityishenkilön vähintään 15-vuotias. Yhdistyksen jäsenenä voi lähtökohtaisesti olla yksityinen henkilö, yhteisö tai säätiö, mutta jokainen yhdistys voi määritellä rajan tarkemmin omissa säännöissään. (Suomen Liikunta- ja Urheilu 2010.)

Yhdistyslain mukaan yhdistyksen nimi ei saa olla harhaanjohtaja, eli se ei saa antaa vääränlaista kuvaa yhdistyksen tarkoituksesta, toimintamuodoista, toiminta-alueesta tai jäse-

nistöstä. Yhdistyksen tarkoituksen ei kuitenkaan tarvitse ilmetä yhdistyksen nimestä. Nimen on myös erotuttava selkeästi rekisterissä ennestään olevien yhdistysten nimistä. (Hallila & Tarasti 2006, 624.)

Yhdistyksen erottaa yrityksestä siten, että yhdistyksellä ei ole omistajia, eikä yhdistyksen tarkoituksena ole tuottaa voittoa tai harjoittaa liiketoimintaa (Salibandyliitto 2012, 5). Yleishyödyllisen yhdistyksen tapana ei ole laittaa tulosta tai suoritusta ensisijaiseen asemaan toiminnassaan (Drucker 2008, 109).

2.4 Kirjanpito ja verotus

Yhdistykselle valittava hallitus vastaa taloudellisista asioista, omaisuuden hoidosta ja toimii yhdistyksen lakimääräisenä edustajana. Keskeisimmistä talouteen liittyvistä asioista päätetään kuitenkin yleensä yhdistyksen kokouksessa, joka myös käyttää yhdistyksen ylintä päätösvaltaa. (Suomen Liikunta- ja Urheilu 2010.)

Yhdistys on aina kirjanpitovelvollinen, mutta tilinpäätösasiakirjojen toimittaminen viranomaisille ei velvoita yhdistystä samalla tavoin kuin yrityksiä. Yhdistyksen kirjanpidosta on huolehdittava tarkasti, sillä oikeiden ja riittävien tietojen helppo saatavuus lisää luottamusta yhdistystä kohtaan. Kirjanpitolakia ja -asetusta noudattaen tilitapahtumat merkitään kirjanpitoon. Yhdistyksen on toimittava annettujen ohjeiden mukaisesti saadessaan avustusta valtiolta, kunnalta tai kaupungilta. Jokaisella näistä on omat ohjeensa tilinpäätöksen sekä talousarvion toimittamiseen liittyen. (Suomen Liikunta- ja Urheilu 2010.) Yhdistyksen on myös mahdollista ulkoistaa kirjanpitonsa, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että toiminto voidaan ostaa ulkopuoliselta kirjanpitoyritykseltä. Ulkoistaminen voi tulla kyseeseen, mikäli yhdistyksen sisältä ei löydy tarpeeksi ammattitaitoa aiheeseen. (Salibandyliitto 2012, 16.)

Tuloverolain 30.12.1992/1535 22 §:n mukaan perinteiset liikunta- ja urheiluseurat laskeetaan pääsääntöisesti yleishyödyllisiksi yhteisöiksi. Ammattiurheilutoiminta kuitenkin rajautuu tämän ulkopuolelle, eikä suurten ammattimaisten urheiluseurojen toimintaa voida pitää yleishyödyllisinä verotuksen kannalta (Verohallinto 2014).

Yleishyödyllisen yhteisön tulee yleisesti maksaa elinkeinotoiminnan tuottamasta tulosta tuloveroa. Urheiluseuran kohdalla elinkeinotoiminnan tuottamaksi tuloksi ei lasketa esimerkiksi jäsen-, kilpa-, sarja- ja lisenssimaksujen keräämistä tai avustuksien ja lahjoitusten saamista. Urheiluseuran logolla varustetut viirit tai muut vastaavat tuotteet, lipputulot, osanottomaksut, käsiohjelmien mainostulot, laitamainokset ja muut tapahtumaa varten

saadut mainostulot, urheiluasujen mainostulot, ääni- ja valomainostulot sekä tilapäisen paikoituksen järjestämisestä saadut tulot ovat verovapaita. (Verohallinto 2014.)

Kilpailujen aikana tapahtuma-alueella tapahtuvaa tekstiilien ja muiden tavallisten kulutus- tuotteiden myyntiä ei lasketa elinkeinotoiminnaksi, mutta puolestaan samojen tuotteiden myynti alueen ja ajankohdan ulkopuolella lasketaan elinkeinotoiminnaksi, jolloin myynti- tuotto on veronalaista. Myös talkootyöstä saatava tulo on verovapaata, mikäli tulo jaetaan koko seuran kesken, työ on tilapäistä eikä sitä voida laskea elinkeinotoiminnasta saata- vaksi tuloksi. (Verohallinto 2014.)

2.5 Urheiluseura työnantajana

Urheiluseura on tekemisissä useiden eri tahojen kanssa. Seuran kanssa työsuhteessa voi olla esimerkiksi urheilijoita, toimihenkilöitä, valmentajia sekä ohjaajia. Urheiluseuran ja toi- mijoiden välisen työsuhteen raja ei kuitenkaan ole aivan yksinkertainen määriteltävä.

Työsuhteen kriteerit määritellään työsopimuslain 1 §:n 1 momentissa.

Tätä lakia sovelletaan sopimukseen (työsopimus), jolla työntekijä tai työntekijät yhdessä työkontana sitoutuvat henkilökohtaisesti tekemään työtä työnantajan lukuun tämän johdon ja valvonnan alaisena palkkaa tai muuta vastiketta vastaan

Tätä lakia on sovellettava, vaikka vastikkeesta ei ole sovittu, jos tosiseikoista käy ilmi, että työtä ei ole tarkoitettu tehtäväksi vastikkeetta.

Lain soveltamista ei estä pelkästään se, että työ tehdään työntekijän kotona tai hänen valitsemassaan paikassa eikä sekään, että työ suoritetaan työntekijän työvälineillä tai -koneilla.

Työsopimuslakia ei sovelleta muutamassa tapauksessa, joista yksi on tavanomainen har- rastustoiminta. Lain ulkopuolelle jää urheileminen, jota tehdään enemmän harrastuspoh- jalta kuin ammattimaisesti. Ammattimainen urheilu tarkoittaa yleensä sitä, että yhdistyksen ja pelaajan välillä on velvoitteita. Harrastustoiminnassakin työnteosta voidaan maksaa vastiketta, mutta vastike on maksettava kokonaan tai suurelta osin kulukorvauksina. Suur- takaan korvausta ei voida pitää olettamuksena harrastustoiminnan muuttumisesta työsuh- teeksi, mikäli työn suorittajalle todella on aiheutunut kuluja työnteosta. Vastike saatetaan myös muuttaa nimeltään kulukorvaukseksi, koska ei haluta maksaa varsinaista palkkaa. Tällöin kierretään lakia, ja toimintaa pidetään työsuhteisena muiden työsuhteen tunnus- merkkien täytyessä. (Varkauden urheiluseurat ry 2015.)

Aiemmin Suomen Liikunta ja Urheilu ry (SLU), sittemmin Valo ry on yrittänyt tehdä työsuhteen ja harrastustoiminnan välille selvää rajaa. Järjestöjen mukaan yhdistystoiminnassa ratkaisevinta on työn ansiotarkoitus. Mikäli vastikkeen suuruus suhteessa tehtyyn työhön on todella pieni, kyseessä ei ole työsuhde. Kyseessä on työsuhde, jos työn tuntikorvaus vastaa ansiotyöstä saatavaa korvausta tai on lähellä sitä. Esimerkiksi mikäli yhdistyksessä käy muutaman kerran vuodessa henkilö ohjaamassa toimintaa ja saa siitä korvaukseksi todella paljon pienemmän summan kuin ohjaajat, jotka valmentavat ansiotyönään, ei kyseessä ole työsuhde. Muutaman kerran ohjaamassa käyvän henkilön tulee kuitenkin maksaa saamastaan tulosta ennakonpidätystä, ja vaikka kyseessä ei ole työsuhde, sosiaaliturvamaksu täytyy maksaa. Tällaisessa tapauksessa yhdistys ja ohjaaja kuitenkin välttyvät muilta kuluilta. (Varkauden urheiluseurat ry 2015.)

Tuomarin ja kilpailutapahtumaa järjestävän urheiluseuran välille ei yleensä muodostu työsuhdetta, vaan tuomareille maksetaan palkkioita, jotka ovat yleisesti ilman ennakonpidätystä toimitettavia työkorvauksia. Joukkueurheilijoille urheilemisesta maksettavasta palkasta toimitetaan ennakonpidätys, mutta työnantajan ei tarvitse maksaa sosiaaliturvamaksua, kuten ei myöskään yksilöurheilijoille. Mikäli urheilutuloa siirretään valmennusrahaan, tulosta ei tarvitse toimittaa ennakonpidätystä. Yleishyödyllisenä yhteisönä urheiluseura voi korvata oman auton käytöstä aiheutuvia matkakuluja verovapaasti joukkue- ja yksilöurheilijoille, vaikka he eivät olisi työsuhhteessa seuran. Yleishyödyllisen yhteisön on mahdollista myös maksaa vapaaehtoistyöntekijälle korvauksena päivärahaa enintään 20 päivältä tai majoittumiskorvauksia verovapaasti, vaikka vapaaehtoistyöntekijä ei olisi työsuhhteessa yhdistyksen kanssa. (Verohallinto 2014.)

Yhteiskunnan tukiessa yhä useampi urheiluseura palkkaa päätoimisen työntekijän. Eri lajeja edustavien seurojen on mahdollista hakea rahallista tukea toiminnalleen erilaisten myönnettävien avustusten avulla. Erityisesti palkkaukseen haettavia tukiakin on olemassa. Salibandyseuran ei ole mahdollista saada taloudellista apua suoraan lajiliitolta eli Salibandyliitolta, mutta Salibandyliitto ohjaa ja neuvoo seuroja sellaisten hakukanavien äärelle, joista palkkatukea on mahdollista hakea. (Kaksonen 2.9.2015.)

Urheiluseuran ja urheilijan välinen oikeussuhde määrittyy työsuhteen perusteella. Oikeussuhde on paljon kepeämpi silloin, kun urheileminen on harrastustoiminnan luonteista. Harrastus- ja vapaaehtoistoimintaan osallistuva voi milloin tahansa tehdä päätöksen urheilun lopettamisesta, eikä hänelle voi tulla velvoiteoikeudellisia seuraamuksia lopettamisesta. (Spolander 2015, 3.)

3 Salibandy

Salibandy on opinnäytetyössä keskeisessä osassa toimeksiantaja Elimäen IFS ry:n ollessa salibandyseura.

3.1 Säännöt

Salibandya pelataan sisätiloissa joukkueittain. Joukkueen koko on yleensä 15-20 pelaajaa, ja pelissä kentällä samanaikaisesti on viisi kenttäpelaajaa ja maalivahti. Otteluja valvoo kaksi erotuomaria. Salibandykenttä on 40x20 metriä suuri, ja sitä ympäröi 50 cm korkea kaukalo. Salibandyssa pelivälineinä toimivat maila ja pallo. Kenttäpelaajat käyttävät mailoja, maalivahti ei. Mailan valintaan vaikuttaa usein pelaajan pituus, pelityyli ja pelitaso. Pallo on muovinen ja siinä on 26 reikää. Palloa tähdätään maaliin, jonka virallinen koko on 115x160 cm. (Salibandyliitto 2015.) Joukkueen peliasun tulee olla yhtenäinen, ja kenttäpelaajilla asuun kuuluvat lyhythihainen numerolla varustettu paita, lyhyet housut, kengät sekä sukat. Junioripelaajille pakollinen varuste on suojalasit. (Korsman & Mustonen 2011, 25.)

Ottelun kesto vaihtelee pelattavan sarjatason mukaan. Alemmilla sarjatasoilla sekä junioreiden otteluissa pelataan 3x15 minuuttia tai jopa 2x15 minuuttia niin, että peliaika ei pysähdy katkoista. Ylimmillä sarjatasoilla peliaika on 3x20 minuuttia, ja peliaika pysähtyy katkoista. (Salibandyliitto 2015.)

Salibandy eroaa jääkiekosta esimerkiksi taklausten ja paitsioiden osalta. Salibandyssä ei ole paitsiosääntöä, ja varsinaiset taklaukset ovat kiellettyjä. Vartalokontaktit sen sijaan ovat sallittuja. Salibandyssä rikkeistä voi saada kahden, viiden tai kymmenen minuutin mittaisia jäähyjä. Myös vapaalyönnit ja rangaistuslaukaukset ovat käytössä. (Salibandyliitto 2015.)

3.2 Lajin historia

Salibandy on kehitetty nykyiseen muotoonsa kouluista ja kodeista tutusta sählystä. Sählyssä ei ole maalivahtia, kentällä on vähemmän pelaajia ja sääntötulkinnoissa ollaan joustavampia. Lisäksi sählyä voidaan pelata pienemmillä kentillä tai jopa ulkona. (Korsman & Mustonen 2011, 55.)

Salibandyn historia alkaa 1950-luvun Pohjois-Amerikasta. Salibandy kehittyi, koska haluttiin muokata jääkiekosta eri olosuhteissa pelattava versio. Vähitellen laji muokkautui, ja vii-

mein 1960-luvun lopulla Ruotsissa alkoi näkyä piirteitä nykyisestä salibandysta, kun pelivälineenä aiemmin toiminut kiekko muutettiin palloksi. Pallolla pelatun lajin nimeksi muodostui ensin bandygolf. Uudelle lajille laadittiin pian säännöt, minkä jälkeen nimeksi vaihtui innebandy, joka on edelleen lajin ruotsinkielinen nimi. (Korsman & Mustonen 2011, 15-18.)

Salibandy saapui Ruotsista Suomeen 1970-luvulla, ja aluksi laji oli erityisen suosittu opiskelijoiden keskuudessa. Suomessa peleissä ei aluksi ollut selkeitä sääntöjä, vaikka Ruotsissa sellaiset oli laadittu. Lajia alettiinkin kutsua sählyksi. 1980-luvulla lajista tuli entistä suositumpi, ja kansallinen lajiliitto Suomen Salibandyliitto päätettiin perustaa vuonna 1985. Salibandyliiton rekisteröimisen jälkeen lajille laadittiin selkeät säännöt, jonka myötä sählyn ohelle tuli säännellympi versio salibandy. Salibandysta alettiin muodostaa varsinaista kilpaurheilulajia. Salibandyn leviäminen hidastui 1990-luvulla, mutta vähitellen laman myötä tyhjäksi jääneistä tehdashalleista saatiin sopivia halleja lajin käyttöön. (Korsman & Mustonen 2011, 15-18.)

Helsingin yliopisto oli paikka, josta sarjatoiminta käynnistyi. Suuret yliopistokaupungit Tampere, Turku ja Jyväskylä seurasivat perässä. Ensimmäiset SM-kilpailut pidettiin Opiskelijaliitto OLL:n toimesta jo ennen Salibandyliiton perustamista vuonna 1983. Ensimmäinen virallinen SM-sarja oli kaudella 1986-1987, ja se pelattiin kymmenen joukkueen voimin. Ensimmäiseksi SM-kultamitalistiksi nousi Tampereen Manse United. Naisten sarjatoiminta aloitettiin kaudella 1988-1989 ja junioreiden toiminta kaudella 1991-1992. (Korsman & Mustonen 2011, 15-18.)

Kansainvälinen laji salibandysta tuli vuonna 1985, kun Suomi ja Ruotsi pelasivat vastakain ensimmäisen maaottelunsa. Vuonna 1986 perustettiin kansainvälinen Salibandyliitto IFF, ja vuonna 1988 salibandyille laadittiin ensimmäiset yhteiset kansainväliset säännöt. Ensimmäiset EM-kilpailut järjestettiin Helsingissä vuonna 1994, jolloin mukana turnauksessa oli kahdeksan maata. Ensimmäiset miesten MM-kilpailut puolestaan pelattiin vuonna 1996 Ruotsissa, ja naisten omat MM-kilpailut vuotta myöhemmin Ahvenanmaalla. (Korsman & Mustonen 2011, 15-18.)

Suomen naiset nostivat itsensä lajin huipulle vuonna 1999 voittamalla maailmanmestaruuden. Miesten puolella samaan pystyttiin ensimmäisen kerran vasta vuonna 2008, sillä aiemmin Ruotsi hallitsi kilpailuja. Nykyisin miehet taistelevat voitosta joka vuosi, vaikka Ruotsin ja Suomen lisäksi huipulle ovat nousseet myös Sveitsi ja Tšekki. Vuonna 2015 salibandy on yksi Suomen suosituimmista palloilulajeista. (Korsman & Mustonen 2011, 15-18.)

3.3 Junioritoiminta

Junioritoiminta on tulevaisuuden kannalta erittäin tärkeä asia urheiluseurojen ja urheilun kehittymisen kannalta. Urheileminen aloitetaan hyvin nuorena, ja urheilijaksi kasvaminen tapahtuuikin jo nuoruudessa. Nuoruusvuosina avainasemassa ovat nuoren omat tavoitteet ja liikunnan ilo. Nuorta ei saa pakottaa mihinkään, vaan hänen tulee itse olla kiinnostunut omasta kehityksestään. Vähitellen nuori alkaa suhtautua urheiluun tavoitteellisemmin, ja osa junioriharrastajista jatkaa kilpaurheiluun ja huipulle asti. Junioreista kasvaa niitä, jotka ovat tulevaisuuden seurattuja huippu-urheilijoita ja seuratoiminnan jatkajia. Harrastamansa lajin huipulle tähtäävän nuoren on tiedostettava, mitä lajissa kehittyminen vaatii. Nuoren oma asenne ja sitoutuminen harrastukseen ovat kaiken kaikkiaan keskeisimpiä asioita kehittymisen kannalta. (Korsman & Mustonen 2011, 35.)

Nuoren urheilijan tulee harjoitella ja liikkua mahdollisimman monipuolisesti, eikä nuorta kannata laittaa valitsemaan yhtä tiettyä lajia vielä kovin varhaisessa vaiheessa. Valmentajalla on tärkeä tehtävä ohjata nuorta niin urheilullisesti kuin muillakin elämän osa-alueilla. (Korsman & Mustonen 2011, 36.)

Salibandyssa, kuten muissakin lajeissa, otetaan huomioon nuoret lahjakkuudet. Salibandyliitto järjestää pelaajapolkuja sekä tytöille että pojille. Pelaajapoluille valitaan ikäluokittain lahjakkaimmista vaikuttavista pelaajista, joilla on pelilliset valmiudet osallistua pelaajapolkutupahtumiin. Salibandyliiton ikäluokkavalmentajat valitsevat pelaajapoluille sellaiset pelaajat, jotka ovat todenneet sopivimmiksi seuratessaan heitä pitkin kautta. Pelaajapolut alkavat 13-14 vuoden ikävuoden kohdalla ja jatkuvat 18 ikävuoteen saakka. Salibandyn pelaajapolun tarkoituksena on kartoittaa ikäluokan tasoa sekä kasvattaa nuoria ja lahjakkaita pelaajia urheilijoina. (Salibandyliitto 2015.)

Pelaajapolun lisäksi eri puolella Suomea järjestettävät urheiluakatemit kehittävät ja tukevat nuoria lahjakkuuksia harjoittelussa. Akatemit ovat pääsääntöisesti 2. asteen opiskelijoille suunnattuja valmennusryhmiä, joiden tarkoitus on tukea koulun ja urheilun yhdistämistä. Akatemiavalmennuksessa urheilijalla saa mahdollisuuden ylimääräisiin harjoituksiin ja valmennuksiin. (Salibandyliitto 2015.)

Junioritoiminta on usein koko perheen yhteinen harrastus. Juniorijoukkue vaatii muutaman taustahenkilön, erityisesti valmentajan tai ohjaajan ja joukkueenjohtajan. On melko yleistä, että uuden joukkueen pystyttämiseksi valikoituu pelaajien vanhempia, mutta myös vanhempia junioreita tai täysin ulkopuolisia, salibandysta ja valmennuksesta

kiinnostuneita henkilöitä. Ohjauspalkkiot vaihtelevat suuresti seuroista riippuen. Osa seuroista ei pysty antamaan ohjauksesta lainkaan varsinaista palkkiota, osa seuroista maksaa kulukorvaukset ja joissakin seuroissa maksetaan ohjaajille sovitut kausikorvaukset tai erilliset korvaukset jokaisesta ohjauksesta. (Suomen Liikunta ja Urheilu 2010.)

Toiminta voidaan käynnistää, kun kasassa on riittävästi pelaajia, 1-3 taustahenkilöä ja tila harjoituksia varten. Salivuoroja kannattaa ensisijaisesti tiedustella omalta kunnalta tai kaupungilta. Kaupungeilla on sekä varsinaisia liikuntapaikkoja että koulujen saleja, joita voi vuokrata salivuoroihin ja harjoitteluun. Näiden lisäksi lähiseudulta voi löytyä myös yksityisiä tiloja harjoitteluun. (Salibandyliitto 2015.)

Joukkueen päätettävissä on toiminnan tavoite, eli halutaanko osallistua kilpatoimintaan vai onko kyseessä ainoastaan harrastus, jossa ei kilpailla. Mikäli päätetään osallistua kilpailuihin, taustajoukkojen tulee tutustua sarjatoimintaan. Juniorijoukkueen kohdalla kysymyksen tulee erityisesti ikäluokkajaot, sillä salibandyssä kilpatoiminta määräytyy ikävuosien mukaan. (Salibandyliitto 2015.)

Salibandyssä junioreita on A-ikäluokasta G-ikäluokkaan. Kaudella 2015-2016 vanhimmat eli A-juniorit ovat tytöissä vuosina 1996-1998 syntyneitä ja pojissa vuosina 1995-1997 syntyneitä. Salibandyliiton sarjatoiminnassa nuorimpia ovat G-juniorit eli tällä kaudella pojissa vuonna 2008 ja myöhemmin syntyneet ja tytöissä vuonna 2009 ja myöhemmin syntyneet. Valtakunnallisesti juniorit kilpailevat A-tytöissä, B-pojissa, C1-pojissa, C2-pojissa, B-tytöissä ja C-tytöissä. (Salibandyliitto 2015.)

Juniorijoukkueiden sarjamaksut vaihtelevat ikäluokkien mukaan. G-tyttöjen ja G-poikien sarjamaksu kaudella 2015-2016 on 120 euroa, F-tyttöjen 340 euroa, E-tyttöjen 380 euroa, D-tyttöjen, F2- ja F1-poikien 480 euroa, E1- ja E2-poikien 740 euroa sekä D1- ja D2-poikien 760 euroa. A-, B- ja C-junioreiden sarjamaksujen suuruudet vaihtelevat sen mukaan osallistuvatko joukkueet vain alueelliseen sarjaan vai lisäksi SM-sarjaan, SM-karsintoihin tai 1. divisioonaan. (Salibandyliitto 2015.)

4 Produktin suunnittelu ja toteutus

Ensimmäinen vaihe opinnäytetyön parissa oli aiheen valinta. Aihe löytyi lopulta helposti läheltäni, sillä Elimäen IFS ry oli minulle jo entuudestaan tuttu yhdistys oman harrastuspohjani kautta. Toimeksiannon jälkeen oli selvää, että opinnäytetyö toteutetaan produktina. Kehittämisoppaan rakentaminen oli alusta alkaen hyvä ajatus sekä minun että toimeksiantajan mielestä, ja niinpä teimme toimeksiantosopimuksen Elimäen IFS ry:n ja Haaga-Helia ammattikorkeakoulun kanssa kevään lopulla 2015.

Ajatuksena oli, että kehittämisopas olisi sekä tueksi Elimäen IFS ry:lle että avuksi myös muille seuroille, jotka tarvitsevat tietoa erilaisista urheiluseuralle ajankohtaisista yhdistystoiminnan asioista. Aiheen valinnan ja toimeksiantosopimuksen allekirjoittamisen jälkeen vuorossa oli opinnäytetyösuunnitelman valmistaminen. Suunnitelmasta siirryttiin produktin aineiston keräämiseen. Tavoitteena oli kehittää produktin sisältö lähes valmiiksi ennen opinnäytetyöraporttiin perehtymistä. Ensimmäiseksi perehdyin produktia varten keräämääni aineistoon sekä suunnittelin opasta, ja seuraavaksi aloin kirjoittamaan oppaan teoriaa. Lopuksi viimeistelin oppaan. Toteutin produktin perinteisenä Word-tiedostona, johon lisäsin PhotoShop-ohjelmalla tehdyn kansilehden. Word-dokumentti on helppo avata ja tulostaa erilaisilla laitteilla, ja tarvittaessa sitä voi myös muokata helposti.

4.1 Tutkimusote ja lähestymistapa

Opinnäytetyössäni ei ole varsinaista tutkimuksellista lähestymistapaa, sillä kyseessä on toiminnallinen opinnäytetyö. Toiminnallinen opinnäytetyö pitää sisällään tuotoksen, jonka sisältö ja etenemisprosessi kuvataan opinnäytetyöraportissa (Haaga-Helia 2015, 13). Opinnäytetyössäni tuotokseksi valittiin opas, johon oli tarkoitus koota tietoa urheiluseuran kehittämisestä toimeksiantajani Elimäen IFS ry:n avuksi. Oppaan sisällöstä keskusteltiin yhdessä yhdistyksen puheenjohtajan kanssa, ja näiden keskusteluiden avulla selvitettiin oppaan tarkoitus ja millaisiin kysymyksiin oppaan olisi tarkoitus vastata.

4.2 Aineiston kerääminen

Toimeksiantajalta en saanut mitään valmista materiaalia lukuun ottamatta yhdistyksen värimaailmaa ja logoa produktin kansilehteä varten. Keräsin omatoimisesti monipuolista tietoa kirjallisuudesta ja internetistä. Lisäksi opinnäytetyössä hyödynnettiin hieman laadullista eli kvalitatiivista tutkimusta, sillä työtä varten haastateltiin tarkoin valittuja henkilöitä. Haastateltaviksi henkilöiksi valikoitui Elimäen IFS ry:n puheenjohtaja sekä kolme eri asemassa olevaa henkilöä Suomen Salibandyliitosta. Salibandyliitosta valituille henkilöille esitettiin sähköpostitse laadullisen tutkimuksen mukaisia avoimia kysymyksiä, joihin kaksi

haastateltavaa kolmesta vastasi.

Kokosin aluksi internetistä löytämäni ja hyödyllisiksi kokemaani aineistoa yhteen tiedostoon, josta oli helppo aloittaa tekstin tiivistäminen ja muokkaaminen varsinaista opasta ja opinnäytetyöraporttia varten. Kirjallisuutta tutkin useampaa kirjaa, joista muutama valikoitui tarkempaan tarkasteluun. Yhdistykseen liittyvää kirjallisuutta löytyi jonkin verran, mutta varsinainen urheiluseuroihin kohdistettu kirjallisuus tuntui olevan vähissä. Salibandysta parasta tietoa sai oman harrastuspohjan lisäksi Salibandyn käsikirja -kirjasta, Salibandyliiton verkkosivuilta sekä haastatteluista. Internetistä löytyi tietoa yhdistyksistä ja niiden vetokuksesta ja kirjanpidosta liialtakkin, joten ongelmaksi tuntui muodostuvan ylitarjonta. Lähdekriittisyys osoittautui tärkeäksi ominaisuudeksi.

4.3 Aikataulu

Opinnäytetyöprosessi alkoi loppukevästä 2015, jolloin asetin opinnäytetyön valmistumisen tavoitteeksi syksyn 2015. Keväällä aiheen valinnan ja toimeksiantosopimuksen lisäksi tein opinnäytetyösuunnitelman. Produktin valmistumiselle ei ollut kiirettä kenenkään puolelta, ja siksi kesällä en edistänyt työtä juuri lainkaan. Elokuun alussa 2015 palasin produktin pariin ja aloin tutustua aineistoon. Pääsin kirjoittamaan sisältöä oppaaseen kerättyäni tarpeeksi tietoa ja saatuaani haastateltua toivomiani henkilöitä. Produkti oli viimeistelyä vaille valmis lokakuussa 2015. Opinnäytetyöraportin sisällön tuottamisen aloitin syyskuussa 2015. Raportti valmistui marraskuun alussa 2015.

4.4 Kehittämisosoppaan suunnittelu ja toteutus

Kehittämisosoppaan toteutus alkoi pohdinnalla ja suunnittelulla yhdessä toimeksiantajan kanssa. Yhdessä päätimme suurimmaksi osaksi aiheet ja kokonaisuudet, joita oppaassa tulitaisiin käsittelemään. Etsin kaivatuista aiheista tietoa eri lähteistä, minkä myötä pystyin aloittamaan oppaan hahmottelun. Hahmoteltuani hetken oppaan asioita ja järjestystä olin valmis aloittamaan oppaan ensimmäisen version työstämisen. Tarkistutin ensimmäisen version opettajalla, minkä jälkeen sain oppaaseen muutaman uuden ajatuksen lisää.

Kirjoitin lyhyessä ajassa paljon sisältöä lähteideni pohjalta, mutta asioiden järjestystä muutin vielä viime hetkillä. Toimeksiantajalla hyväksyin oppaan ennen viimeistä viimeistelyä. Loppuvaiheessa jouduin myös perehtymään uudestaan järjestörakenteeseen huomatuani virheen lähdetiedoissani, ja samalla löysin muutamia uusia asioita oppaaseen.

Lopuksi opinnäytetyöraportti sekä produkti tarkistutettiin vielä opettajalla sekä toimeksiantajalla ennen palauttamista.

5 Opinnäytetyön tulokset ja arviointi

Opinnäytetyön tuloksena syntyi kehittämisopas salibandyseuralle. Oppaan tavoitteena oli vastata yhdistyksen toiveita ja helpottaa seuratoimintaa. Produkti tulee olemaan avuksi yhdistyksen arjessa, sillä esimerkiksi turnauksen järjestämiseen liittyvät, aiemmin seuran pohdinnassa olleet kysymykset löysivät nyt vastauksia. Pienen seuran tapauksessa koko seuran hallinnon pyörittäminen on muutaman vapaaehtoisvoimin toimivan henkilön vastuulla, joten kaikki apu on varmasti tarpeen. Halusin tehdä toiminnallisen opinnäytetyön, koska tuntui mielekkäämmältä tehdä jotakin konkreettista. Toiminnallinen opinnäytetyö jakautui ikään kuin kahteen erilliseen osaan; produktin luomiseen ja opinnäytetyöraporttiin. Keskiössä ei ollutkaan yleinen tutkimus, vaan muiden toimintaa edistävä tuotos.

Lopputulokseen olen melko tyytyväinen. Mielestäni opas onnistui hyvin siinä suhteessa, että se on selkeä ja asianmukainen. Kehittämisopas täyttää sille asetetut toiveet ja vaatimukset. Oppaaseen olisi ollut mahdollista mahtua paljon enemmänkin tietoa, mutta halusin pitää tuotoksen tiiviinä ja yksinkertaisena pakettina, josta todella yksinkertaisesti löytää tärkeimmät faktat. Oppaasta löytyy yhdestä paikasta tarvittavat tiedot. Opinnäytetyöraportin tietoperustassa on hyvin paljon samoja asioita kuin oppaassa, sillä opas sisältää juuri sellaisia faktoja, jotka sopivat täydellisesti myös tietoperustaan. Toimeksiantajayhdistyksessä oppaan sisältöön oltiin tyytyväisiä, mikä on mielestäni tärkeintä. Toivon, että oppaasta todella on iloa yhdistykselle nyt ja tulevaisuudessa. Uskon, että opas voi olla tulevaisuudessa hyödyllinen myös muille urheiluseuroille, erityisesti salibandyyn keskittyneille ja aloitteleville seuroille.

Opinnäytetyön tekoprosessista jäi parannettavan varaa jatkoa ajatellen. Tulevaisuudessa tällaisessa isossa kirjoitusprosessissa en pitäisi pitkiä taukoja. Kesken prosessin ei olisi kannattanut pysähtyä, sillä kesätauon aikana tuntuma kirjoittamiseen ja työhön katosi hieman. Tauon jälkeen oli vaikeaa aloittaa kirjoittaminen uudelleen. Vaikka en ollut edes aloittanut varsinaista produktin tai opinnäytetyöraportin kirjoittamista ennen taukoa, olin hieman eksyksissä aiheen kanssa aluksi. Opinnäytetyösuunnitelmaa täytyi kerrata omassa mielessä, jotta aiheeseen pääsi sisälle uudestaan. Olisin myös voinut jättää opinnäytetyön viimeistelyyn enemmän aikaa. Olin aikatauluttanut prosessin siten, että työn olisi pitänyt olla valmis hieman aiemmin kuin mitä se nyt valmistui. Pohdin isoja kokonaisuuksia hieman liikaakin, ja lopulta en ehtinyt panostaa viimeistelyyn niin paljoa kuin olisin halunnut.

Opinnäytetyöprosessi auttoi minua kehittämään aineistonlukutaitoa ja projektinhallintaa.

Prosessin myötä opin, että kaikki ideat ja ajatukset kannattaa kirjoittaa ylös. Opinnäytetyöprosessi sai minut myös ymmärtämään vihdoin sen, mitä olin ajatellut itsestäni jo aiemminkin - on miltei sama aloitanko työn ajoissa vai viime hetkellä, sillä lopulta toimin parhaiten paineen alla juuri ennen työn palautusajankohtaa. Jään valitettavan usein pohtimaan yksittäisiä asioita liikaa, minkä myötä minulle ei jää tarpeeksi aikaa viimeistelyyn ja kokonaisuuden tarkasteluun. Opin opinnäytetyöprosessista, että tiukka aikataulutuspöytä sopi minulle kaikkiin suurempiin projekteihin. Työn suunnittelun ja aikataulutuksen avulla prosessi etenee nopeasti ja tehokkaasti. Halusin tehdä opinnäytetyön yksin, sillä näin pystyin edistämään prosessia juuri sellaisina aikoina, jotka minulle sopivat parhaiten.

Prosessin etenemisestä on kerrottu opinnäytetyössä rehellisesti. Kaikki sähköpostikeskustelut ja kasvotusten yhdistyksen puheenjohtajan kanssa käydyt keskustelut on merkitty muistiin. Suhtauduin työssä käyttämiini lähteisiin kriittisesti, mikä osoittautui kaiken kaikkiaan melko haastavaksi. Sopivien ajantasaisten lähteiden löytäminen ei ollut aivan yksinkertaista. Tästä hyvänä esimerkkinä opinnäytetyöraportin luku järjestörakenteesta, jossa kerrotaan liikunnan ja urheilun kattojärjestö Valo ry:stä. Internetistä ja kirjallisuudesta löytyi huomattavasti enemmän tietoa Valo ry:n edeltäjästä, Suomen Liikunta ja Urheilu ry:stä, ja Valo ry:stä ja uudesta järjestörakenteesta oli jopa melko haasteellista löytää tietoa.

Lähteet

Drucker, P. 2008. Voittoa tavoittelemattoman organisaation johtaminen. Talentum. Helsinki.

Haaga-Helia ammattikorkeakoulu 2015. Intranet. Raportointi ja opinnäytetyö Haaga-Heliassa. Luettavissa: https://mynet.haaga-helia.fi/fi/opiskelu/opinnaytetyo-amk/raportointiohjeet/raportointiohjeet/Raportointi_ja_opinnaytetyo_Haaga_Heliassa.pdf. Luettu: 25.9.2015.

Halila, H. & Tarasti, L. 2006. Yhdistysoikeus. Talentum. Jyväskylä.

Kaksonen, M. 2.9.2015. Kaakkois-Suomen aluevastaava. Salibandyliitto. Sähköposti.

Korsman, J. & Mustonen, J. 2011. Salibandyn käsikirja. UNIpress.

Lindholm, M. 18.9.2015. Puheenjohtaja. Elimäen IFS ry. Haastattelu. Kouvola.

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015. Liikunta. Luettavissa: http://www.minedu.fi/OPM/Lainsaaedaentoe/voimassa_oleva_lainsaaedaentoe/liikunta/?lang=fi. Luettu 17.8.2015.

Salibandyliitto 2012. Salibandyseuran hyvä hallinto. Luettavissa: http://floorball.fi/files/6914/0248/7489/Seuran_Hyv_Hallinto_salibandy_2012.pdf. Luettu: 27.10.2015.

Salibandyliitto 2015. Luettavissa: <http://floorball.fi/>. Luettu: 27.10.2015.

Spolander, P. 2009. Joukkueurheilijan ja urheiluseuran välinen oikeussuhde. Luettavissa: http://www.oikeus.fi/hovioikeudet/helsinginhovioikeus/material/attachments/oikeus_hovioikeudet_helsinginhovioikeus/julkaisut/painetutjulkaisut/kirjoituksiatyooikeudesta2009/Ji6M11M7z/05_Joukkueurheilijan_ja_urheiluseuran_valinen_oikeussuhde_Peik_Spolander.pdf. Luettu: 2.8.2015.

Suomen Liikunta- ja Urheilu (SLU) 2010. Päätä oikein - Seurajohtajan käsikirja. Luettavissa: http://www.oll.fi/wp-content/uploads/2012/12/Paata_oikein_seurajohtajan_kasikirja_2010_paivitetty_1-20111.pdf. Luettu: 12.8.2015.

Tuloverolaki 30.12.1992/1535.

Työsopimuslaki 26.1.2001/55.

Varkauden urheiluseurat ry 2015. Yhdistys työnantajana. Luettavissa: <http://www.varkaudenurheiluseurat.fi/yhdt.php>. Luettu: 27.10.2015.

Verohallinto 2014. Verotusohje yleishyödyllisille yhteisöille. Luettavissa: [https://www.vero.fi/fiFI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Verotusohje_yleishyodyllisille_yhteisoil\(33125\)](https://www.vero.fi/fiFI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Verotusohje_yleishyodyllisille_yhteisoil(33125)). Luettu: 26.10.2015.

Liitteet

Liite 1. Urheiluseuran kehittämisopas

PUULAAKISTA PÄÄSARJAAN

Urheiluseuran kehittämispöytäkirja

Sisällysluettelo

1 Johdanto	1
2 Urheiluseura	2
2.1 <i>Liikunnan lait ja säännökset</i>	2
2.2 <i>Urheiluseura työnantajana</i>	3
2.3 <i>Järjestö rakenne</i>	5
2.4 <i>Yhdistys</i>	8
2.5 <i>Kirjanpito ja verotus</i>	9
3 Viestintä	11
4 Kilpatoiminta	12
4.1 <i>Junioritoiminta</i>	12
4.2 <i>Naiset</i>	13
4.3 <i>Miehet</i>	14
5 Lisenssit	15
6 Vakuutukset	18
7 Varainhankinta	19
8 Turnauksen järjestäminen	20
8.1 <i>Järjestelyt</i>	20
8.2 <i>Elintarvikkeiden myynti</i>	21
8.3 <i>Musiikki</i>	21
9 Lähteet	22

1 Johdanto

Teillä on nyt käsissäanne opas salibandyseuran toiminnan ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Opas on kehitetty erityisesti Kaakkois-Suomessa toimivalle pienelle ja melko uudelle Elimäen IFS ry -salibandyseuralle, mutta siitä löytyy myös yleistä tietoa urheilutoiminnasta ja salibandyistä.

Urheiluseuran toimintaan vaikuttavat monet tekijät, jotka seuran täytyy ottaa huomioon tekemisessään. Urheiluseurat ovat yhteiskunnankin kannalta tärkeitä vaikuttajia, ja niiden toiminta kaiken kaikkiaan on melko vapaata.

Seuratoiminnan kehittäminen on jatkuva prosessi. Tämä opas tuo esiin yleisimpiä ja erityisesti toiminnan alkutaipaleen kannalta tärkeimpiä asioita. Tarkoituksena on tuoda esiin monipuolisesti keskeisiä asioita tapahtumien järjestämisestä urheiluseuran talousasioihin, ja näin ollen helpottaa seurajohdon arkea.

Hyviä lukuhetkiä!

2 Urheiluseura

Urheiluseura on useimmiten rekisteröity tai rekisteröimätön yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää liikuntaa ja siihen liittyvää kansalaistoimintaa siten, että kaikilla erilaisista lähtökohdista huolimatta tulisi olla mahdollisuus harrastaa kunto- ja terveysliikuntaa, kilpa- ja huippu-urheilua tai liikuntaan liittyvää yhdistystoimintaa. Urheiluseuran taustalla on aina organisaatio, joka toimii toiminnan laajuudesta riippuen joko vapaaehtoisperusteisesti talukovoimin tai palkkaa saavan henkilöstön voimin. Urheiluseuroiksi lasketaan sekä suuret monta joukkuetta sisältävät organisaatiot että yhden joukkueen voimin toimivat pienet seurat. Osa seuroista on keskittynyt pelkästään huippu-urheiluun, toiset seuravat pelkästään harrastepuolelle.

Lähes kaikki huippu-urheilijat kuuluvat johonkin urheiluseuraan. Joukkueurheilijat kuuluvat kilpaillessaan aina johonkin urheiluseuraan, mutta yksilöurheilijoiden kohdalla on muutamia lajeja, jotka muodostavat poikkeuksen. Harrasteurheilijat saattavat urheilla yksin tai ryhmässä ilman seuran tukeakin.

2.1 Liikunnan lait ja säännökset

Urheilua pidetään Suomessa vapaan kansalaistoiminnan muotona, mutta siitä huolimatta Elimäen IFS ry:n, kuten muidenkin urheiluseurojen, toimintaa säätelevät useat erilaiset lait ja asetukset. Urheilutoiminnan kannalta keskeisimpiä lakeja ja säädöksiä ovat liikuntalaki (390/2015) ja liikunta-asetus (550/2015), laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta (1705/2009), valtionavustuslaki (688/2001) sekä laki vapaasta sivistystyöstä (632/1998) ja asetusta vapaasta sivistystyöstä (805/1998). Lisäksi huippu-urheilijoita koskettaa työsopimuslaki (55/2001).

Liikuntalaki on olemassa liikunnan, kilpa- ja huippu-urheilun ja niihin liittyvän kansalaistoiminnan, väestön hyvinvoinnin ja terveyden sekä lasten ja nuorten kehityksen tukemista ja edistämistä varten. Liikunta-asetus puolestaan säätelee liikunnan alueellisesta edistämisestä, valtion liikuntaneuvostosta sekä erilaisista seuroille jaettavista avustuksista ja valtionapukelpoisuudesta. Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta sisältää säännöksiä valtionosuuksista ja liikuntapaikkojen rakentamisesta, ja valtionavustuslaki puolestaan koskee harkinnanvaraisten valtionavustusten myöntämistä ja käyttöä. Laki vapaasta sivistystyöstä määrittelee valtionrahoituksen periaatteet sekä urheiluopistojen vapaan sivistystyön opetuksen. Vapaata sivistystyötä koskevassa asetuksessa säädetään esimerkiksi ur-

heiluopistojen vapaasta sivistystyöstä tarkemmin. Näiden edellä mainittujen lakien ja sää-
dösten lisäksi urheilutoimintaa koskevia säännöksiä löytyy mm. tulovero- ja arvonlisävero-
laista.

Euroopan Unionin tasolla urheilusta ei ole erityisiä sitovia säännöksiä, eikä urheilua ole
mainittu EU:n perustamissopimuksessa. EU:n säännökset menevät kansallisen lainsää-
dännön edelle, joten EU:lla kuitenkin on jonkin verran valtaa vaikuttaa urheilusäännöksiin
muuta yhteiskunnan osa-alueita koskevien yleisten säännösten kautta, esimerkiksi työvoi-
man vapaan liikkuvuuden ja kilpailuoikeuden kautta.

Eri urheilulajit ja -piirit voivat usein myös itse vaikuttaa toimintansa sääntelyyn. Jokaiselta
lajilta ja urheiluseuralta löytyykin omia sääntöjä, joita jäsenten tai osapuolten täytyy nou-
dattaa. Ylimmillä sarjatasoilla eri lajeissa solmitaan usein erillinen työsopimukseen verrat-
tavissa oleva pelaajasopimus jokaisen joukkueen urheilijan ja seuran välillä. Sopimukseen
kuuluu olennaisena osana säännöt, joita molempien osapuolten tulee noudattaa. Alem-
millä sarjatasoilla ja juniorijoukkueiden kohdalla seurat ja harrastajat harvoin solmivat var-
sinaisia pelaaja- tai urheilijasopimuksia, mutta molempien osapuolten oletetaan silti nou-
dattavan sovittuja sääntöjä.

2.2 Urheiluseura työnantajana

Urheiluseura on tekemisissä useiden eri tahojen kanssa. Seuran kanssa työsuhteessa voi
olla esimerkiksi urheilijoita, toimihenkilöitä, valmentajia sekä ohjaajia. Urheiluseuran ja toi-
mijoiden välisen työsuhteen raja ei kuitenkaan ole aivan yksinkertainen määriteltävä.

Työsuhteen kriteerit määritellään työsopimuslain 1 §:n 1 momentissa.

Tätä lakia sovelletaan sopimukseen (työsopimus), jolla työntekijä tai työntekijät
yhdessä työkuntana sitoutuvat henkilökohtaisesti tekemään työtä työnantajan lukuun
tämän johdon ja valvonnan alaisena palkkaa tai muuta vastiketta vastaan

Tätä lakia on sovellettava, vaikka vastikkeesta ei ole sovittu, jos tosiseikoista käy
ilmi, että työtä ei ole tarkoitettu tehtäväksi vastikkeetta.

Lain soveltamista ei estä pelkästään se, että työ tehdään työntekijän kotona tai
hänen valitsemassaan paikassa eikä sekään, että työ suoritetaan työntekijän
työvälineillä tai -koneilla.

Työsopimuslakia ei sovelleta muutamassa tapauksessa, joista yksi on tavanomainen har-
rastustoiminta. Tämä tarkoittaa, että urheileminen, jota tehdään enemmän harrastuspoh-

jalta kuin ammattimaisesti, jää lain soveltamisen ulkopuolelle. Ammattimainen urheilu tarkoittaa yleensä sitä, että yhdistyksen ja pelaajan välillä on molemminpuolisia velvoitteita. Harrastustoiminnassakin työnteosta voidaan maksaa vastiketta, mutta vastike on maksettava kokonaan tai ainakin suurelta osin kulukorvauksina. Suurtakaan korvausta ei voida pitää olettamuksena harrastustoiminnan muuttumisesta työsuhteeksi, mikäli työn suorittajalle todella on aiheutunut kuluja työnteosta. Vastike saatetaan myös muuttaa nimitään kulukorvaukseksi, koska ei haluta maksaa varsinaista palkkaa. Tällöin kierretään lakia, ja toimintaa pidetään työsuhteisena muiden työsuhteen tunnusmerkkien täytyessä.

Aiemmin Suomen Liikunta ja Urheilu ry (SLU), sittemmin Valo ry on yrittänyt tehdä työsuhteen ja harrastustoiminnan välille selvää rajaa. Järjestöjen mukaan yhdistystoiminnassa ratkaisevinta on työn ansiotarkoitus. Mikäli vastikkeen suuruus suhteessa tehtyyn työhön on todella pieni, kyseessä ei ole työsuhde. Kyseessä on työsuhde, jos työn tuntikorvaus vastaa ansiotyöstä saatavaa korvausta tai on lähellä sitä. Esimerkiksi mikäli yhdistyksessä käy muutaman kerran vuodessa henkilö ohjaamassa toimintaa ja saa siitä korvaukseksi todella paljon pienemmän summan kuin ohjaajat, jotka valmentavat ansiotyönään, ei kyseessä ole työsuhde. Muutaman kerran ohjaamassa käyvän henkilön tulee kuitenkin maksaa saamastaan tulosta ennakonpidätystä, ja vaikka kyseessä ei ole työsuhde, sosiaaliturvamaksu täytyy maksaa. Tällaisessa tapauksessa yhdistys ja ohjaaja kuitenkin välttyvät muilta kuluilta.

Tuomarin ja kilpailutapahtumaa järjestävän urheiluseuran välille ei yleensä muodostu työsuhdetta, vaan tuomareille maksetaan palkkioita, jotka ovat yleisesti ilman ennakonpidätystä toimitettavia työkorvauksia. Joukkueurheilijoille urheilemisesta maksettavasta palkasta toimitetaan ennakonpidätys, mutta työnantajan ei tarvitse maksaa sosiaaliturvamaksua, kuten ei myöskään yksilöurheilijoille. Mikäli urheilutuloa siirretään valmennusrahaan, tulosta ei tarvitse toimittaa ennakonpidätystä. Yleishyödyllisenä yhteisönä urheiluseura voi korvata oman auton käytöstä aiheutuvia matkakuluja verovapaasti joukkue- ja yksilöurheilijoille, vaikka he eivät olisi työsuhteessa seuraan. Yleishyödyllisen yhteisön on mahdollista myös maksaa vapaaehtoistyöntekijälle korvauksena päivärahaa enintään 20 päivältä tai majoittumiskorvauksia verovapaasti, vaikka vapaaehtoistyöntekijä ei olisi työsuhteessa yhdistyksen kanssa.

Yhteiskunnan tukiessa yhä useampi urheiluseura palkkaa päätoimisen työntekijän. Eri lajeja edustavien seurojen on mahdollista hakea rahallista tukea toiminnalleen erilaisten myönnettävien avustusten avulla. Erityisesti palkkaukseen haettavia tukiakin on olemassa. Salibandyseuran ei ole mahdollista saada taloudellista apua suoraan lajiliitolta eli

Salibandyliitolta, mutta Salibandyliitto ohjaa ja neuvoo seuroja sellaisten hakukanavien äärelle, joista palkkatukea on mahdollista hakea.

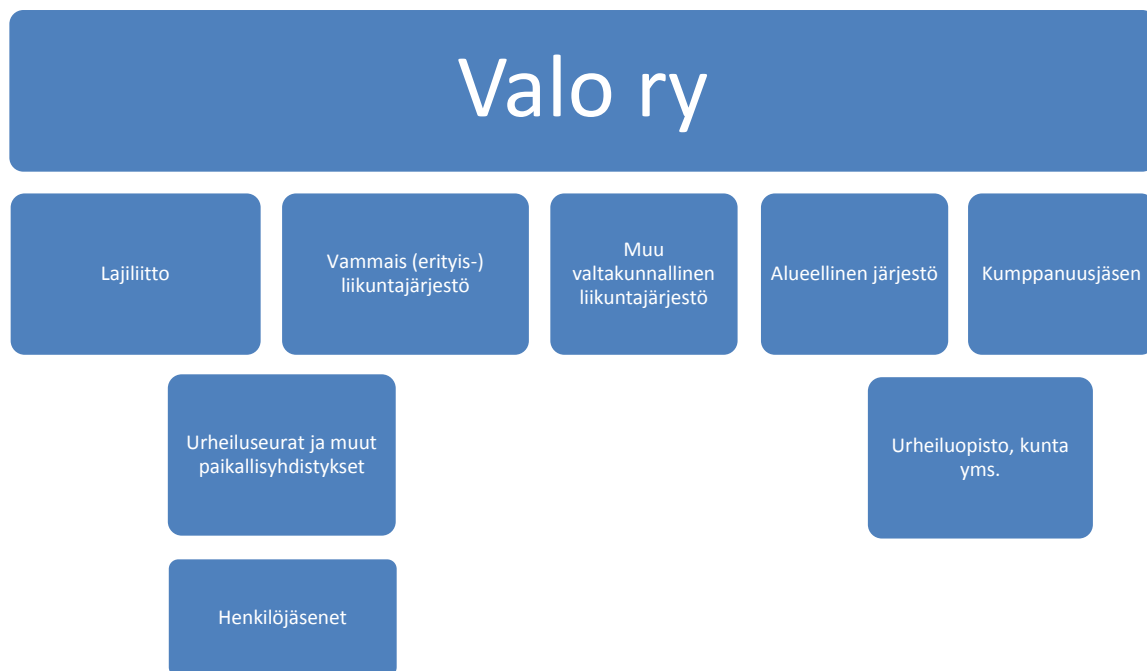
Urheiluseuran ja urheilijan välinen oikeussuhde määrittyy työsuhteen perusteella. Oikeussuhde on paljon kepeämpi silloin, kun urheileminen on harrastustoiminnan luonteista. Harrastus- ja vapaaehtoistoimintaan osallistuva voi milloin tahansa tehdä päätöksen urheilun lopettamisesta, eikä hänelle voi tulla velvoiteoikeudellisia seuraamuksia lopettamisesta.

2.3 Järjestö rakenne

Alla olevasta kaaviosta käy ilmi liikunnan ja urheilun järjestö rakenne. Ylimpänä kaaviossa on Valo ry (valtakunnallinen liikunta- ja urheiluorganisaatio ry), joka on vuonna 2012 perustettu ja vuonna 2013 toimintansa aloittanut Suomen Liikunnan ja Urheilun, Nuoren Suomen, Kuntoliikuntaliiton ja Suomen Olympiakomitean perustama liikunnan ja urheilun kattojärjestö. Valo ry korvasi aiemmin liikunnan ja urheilun kattojärjestönä toimineen Suomen Liikunta ja Urheilu ry:n (SLU). (Sport.fi 2015.)

Valo ry:n jäseniä on tällä hetkellä yhteensä 89, joista osa on valtakunnallisia jäseniä, osa alueellisia jäseniä ja osa kumppanuusjäseniä. Valtakunnallisia jäseniä ovat erilaiset lajiliitot, erityisliikuntajärjestöt ja muut valtakunnalliset liikuntajärjestöt, joista esimerkkinä Liikunnan ja Terveystiedon Opettajat ry. Valtakunnallisiin jäseniin kuuluvat myös Suomen Olympiakomitea ry ja Suomen Paralympiakomitea ry. Alueellisia järjestöjä on yhteensä 15, ja nimensä mukaisesti järjestöt ovat jakautuneet maantieteellisiin perustein. Kumppanuusjäseniä ovat oikeuskelpoiset yhteisöt, jotka edistävät liikuntaa ja urheilua sääntöjensä tai muun sitoumuksen nojalla. Kumppanuusjäsenillä on kaikki samat oikeudet kuin varsinaisilla jäsenillä lukuun ottamassa äänioikeutta yhdistyksen kokouksessa. Kumppanuusjäseniä ovat muun muassa Suomen Saappaanheittoliitto ry ja Väestörekisterikeskus. (Sport.fi 2015.)

Urheiluseurat kuuluvat yhteen tai useampaan lajiliittoon. Urheiluopistot puolestaan kuuluvat alueellisiin järjestöihin. Henkilöjäsenet ovat urheiluseurojen ja muiden paikallisyhdistysten jäseniä.

Kaavio 2. Liikunnan ja urheilun järjestö rakenne

Yksi Suomen suurimmista lajiliitoista on Suomen Salibandyliitto ry. Salibandyliitto on valtakunnallinen järjestö, jonka tarkoituksena on salibandy ja sählyn harrastajien edunvalvonta ja lajin kehittäminen valtakunnallisesti. Salibandyliitto tekee yhteistyötä erityisten liikuntajärjestöjen kanssa, kuten Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta ry:n, Suomen Kuurojen Urheiluliiton ja Koululiikuntaliiton kanssa. Jäseniä Salibandyliitossa ovat liiton hyväksymät rekisteröidyt yhdistykset, joiden toimintaan kuuluu salibandy ja sähly, sekä näiden yhdistysten muodostamat rekisteröidyt piiri- ja aluejärjestöt. Yksi näistä Salibandyliiton jäsenyhdistyksistä on Elimäen IFS ry.

Salibandyliiton jäsenyyttä täytyy hakea. Liitto vahvistaa seuran jäsenhakemuksen vastaanoton yleensä noin viikon kuluessa, ja lopullinen hyväksyminen tapahtuu Salibandyliiton seuraavassa mahdollisessa kokouksessa. Liiton jäsenmaksun maksettuaan salibandyseuralla on mahdollisuus mm. järjestää lajitapahtumia sekä osallistua Salibandyliiton alaiseen kilpatoimintaan, kokouksiin ja ulkomailla järjestettäviin turnauksiin.

Salibandyliiton alaisia kilpasarjoja on useita erilaisia. Salibandyliitto jakautuu alueellisiin piireihin, joita on yhteensä seitsemän. Alueelliset sarjat jakautuvat Etelä-Suomen, Länsirannikon, Sisä-Suomen, Kaakkois-Suomen, Savo-Karjalan, Pohjanmaan ja Pohjois-Suomen sarjoihin. Pelattavat sarjatasot vaihtelevat hieman alueittain, mutta jokaiselta alueelta löytyy sarjoja miesten joukkueille, naisten joukkueille sekä juniorijoukkueille. Uuden seuran kilpatoiminta alkaa lähimmästä alueellisesta sarjasta. Elimäen IFS ry kuuluu Kaakkois-Suomen alueeseen.

Valtakunnallisia sarjoja on A-tyttöjen, B-poikien, C1- ja C2-poikien, B-tyttöjen ja C-tyttöjen sarjat sekä naisten 1. divisioona ja PASM eli A-poikien SM-sarja. Salibandy on suosittu laji myös senioreiden ja monien erityisryhmien keskuudessa. Salibandyliitto järjestää turnauksia sähköpyörätuolia käyttäville, kuuroille ja kehitysvammaisille. Senioreille sarjoja kaudella 2015-2016 on useita erilaisia, miehille ikäluokat 35, 40, 45, 50, 55 ja 60 sekä naisille ikäluokat 30, 35 ja 40.

Edellä mainittujen lisäksi Salibandyliiton toimintaan kuuluu olennaisesti huippusalibandy. Maajoukkueiden lisäksi miesten ja naisten Salibandyliigat, Divari sekä Suomen Cup ovat korkeimpia sarjatasoja. Salibandyliiga on Suomen Salibandyliiton alainen miesten SM-sarja, ja naisten Salibandyliiga puolestaan naisten SM-sarja. Divari on miesten 1. divisioona, josta voi nousta Salibandyliigaan. Suomen Cup järjestetään erikseen miehille ja naisille.

Miesten Suomen Cupissa ensimmäiselle kierrokselle osallistuvat 3.-5. divisioonissa pelaavat joukkueet ja toiselle kierrokselle mukaan tulevat 2 divisioonan joukkueet sekä osa 3. divisioonan joukkueista. Kahdelta ensimmäiseltä kierrokselta etenevät jatkokon lohkojen kaksi parasta joukkuetta. Kolmannesta kierroksesta eteenpäin Suomen Cup pelataan ottelupareina, joista voittaja etenee seuraavalle kierrokselle. Miesten Divarin ja Salibandyliigan joukkueet aloittavat Cupin 4./5. kierrokselta. Naisten osalta Suomen Cupin ensimmäinen ja toinen kierros pelataan 3-4 joukkueen lohkoissa ja kierroksille osallistuvat 1.-4. divisioonan joukkueet. Kolmannesta kierroksesta eteenpäin naisten Suomen Cup pelataan ottelupareina, joista voittaja etenee seuraavalle kierrokselle. Naisten Salibandyliigan joukkueet aloittavat Suomen Cupin 3. kierrokselta.

Salibandyliitto omistaa myynti- ja markkinointiosakeyhtiö SSBL Salibandy Oy:n, joka vastaa huippusalibandyn toiminnasta. SSBL Salibandy Oy toimii maajoukkueiden, miesten ja naisten Salibandyliigan, Divarin sekä Suomen Cupin taustalla. SSBL Salibandy Oy:n tehtävänä on kehittää, markkinoida ja tuottaa salibandya. Osakeyhtiön henkilöstöön kuuluvat toimitusjohtaja, myyntipäällikkö, markkinointikoordinaattori, kolme hallituksen jäsentä, kilpailu- ja kurinpitoryhmän kolme jäsentä sekä liigan kurinpitäjä.

Salibandyliiton asioita hoitaa liittohallitus, ja liiton ylin päättävä elin on liittokokous. Liittokokous pidetään kolmen vuoden välein, ja siellä valitaan valtuusto ja liittohallitus. Sekä valtuusto että liittohallitus valitaan aina liittokokouksessa, joten molempien toimikauden pituudeksi muodostuu liittokokousten välinen aika, eli kolme vuotta. Valtuusto jakautuu alueisiin, joita ovat Etelä-Suomi, Kaakkois-Suomi, Länsirannikko, Pohjanmaa, Pohjois-Suomi,

Savo-Karjala sekä Sisä-Suomi. Valtuustossa jokaista aluetta edustaa kolme edustajaa, joista jokaisella on myös henkilökohtainen varajäsen. Liittohallitus koostuu puheenjohtajasta sekä 6-8 jäsenestä. Todellinen päätösten valmistelu tapahtuu viidessä valiokunnassa, joita ovat erotuomarivaliokunta, kilpailuvaliokunta, kansainvälinen valiokunta, kurinpitovaliokunta ja sääntövaliokunta.

2.4 Yhdistys

Salibandyseura on yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää salibandyn harrastamista. Salibandyliitto määrää, että yhdistyksen on oltava rekisteröity, mikäli se haluaa osallistua liiton alaiseen kilpatoimintaan. Salibandyliiton säännöissä määritellään, että liiton jäsenyyttä voi hakea vain rekisteröity yhdistys ja Salibandyliiton alaisiin sarjoihin voivat osallistua vain Salibandyliiton jäsenseurat. Koska rekisteröimätön yhdistys ei ole oikeuskelpoinen eikä siten voi tehdä sitoumuksia yhdistyksen nimissä, ei yhdistys voi liittyä myöskään liiton jäseneksi, koska liitto nimenomaan vaatii jäsenseuroiltaan sitoumuksen noudattaa liiton sääntöjä.

Rekisteröity yhdistys on oikeushenkilö, jolloin yhdistyksen jäsenet eivät ole vastuussa yhdistykselle kuuluvista velvoitteista henkilökohtaisesti. Rekisteröinti vahvistaa siis yhdistyksen oikeudellisen aseman. Rekisteröimättömän yhdistyksen ei ole esimerkiksi mahdollista saada talkootyöstä verotonta korvausta toisin kuin rekisteröidyn yhdistyksen.

Uutta urheiluseuraa varten täytyy perustaa uusi yhdistys, mikä tapahtuu Patentti- ja Rekisterihallituksen (PRH) kautta. Yhdistyksen rekisteröimistä varten tehdään perusilmoitus, johon täytyy liittää yhdistyksen perustamiskirja ja säännöt. Perustamiseen tarvitaan vähintään kolme perustajajäsentä, jotka sopivat yhdistyksen perustamisesta. Yhdistykselle on valittava puheenjohtaja, jonka tulee allekirjoittaa perusilmoitus. Puheenjohtaja ei voi valtuuttaa ketään muuta allekirjoittamaan perusilmoitusta puolestaan, vaan tehtävä kuuluu hänelle henkilökohtaisesti. Hallitukselle valittavan puheenjohtajan on oltava vähintään 18-vuotias ja mukana olevan yksityishenkilön vähintään 15-vuotias. Yhdistyksen jäsenenä voi lähtökohtaisesti olla yksityinen henkilö, yhteisö tai säätiö, mutta jokainen yhdistys voi määrittellä rajan tarkemmin omissa säännöissään.

Yhdistyslain mukaan yhdistyksen nimi ei saa olla harhaanjohtaja, eli se ei saa antaa vääränlaista kuvaa yhdistyksen tarkoituksesta, toimintamuodoista, toiminta-alueesta tai jäsenistöstä. Yhdistyksen tarkoituksen ei kuitenkaan tarvitse ilmetä yhdistyksen nimestä. Nimen on myös erotuttava selkeästi rekisterissä ennestään olevien yhdistysten nimistä.

Yhdistyksen erottaa yrityksestä siten, että yhdistyksellä ei ole omistajia, eikä yhdistyksen tarkoituksena ole tuottaa voittoa tai harjoittaa liiketoimintaa. Yleishyödyllisen yhdistyksen tapana ei ole laittaa tulosta tai suoritusta ensisijaiseen asemaan toiminnassaan.

Alla olevassa taulukossa kuvataan yksinkertaisesti yrityksen ja yhdistyksen eroavaisuus. Yrityksen päämääränä on tuottaa rahaa toiminnan avulla, eli toiminta on väline. Yhdistyksessä raha on ainoastaan väline, jonka avulla päästään toteuttamaan yhdistyksen toimintaa.

Taulukko 1. Yrityksen ja yhdistyksen ero

	Toiminta	Raha
Yhdistys	Päämäärä	Väline
Yritys	Väline	Päämäärä

2.5 Kirjanpito ja verotus

Yhdistykselle valittava hallitus vastaa taloudellisista asioista, omaisuuden hoidosta ja toimii yhdistyksen lakimääräisenä edustajana. Keskeisimmistä talouteen liittyvistä asioista päätetään kuitenkin yleensä yhdistyksen kokouksessa, joka myös käyttää yhdistyksen ylintä päätösvaltaa.

Yhdistys on aina kirjanpitovelvollinen, mutta tilinpäätösasiakirjojen toimittaminen viranomaisille ei velvoita yhdistystä samalla tavoin kuin yrityksiä. Yhdistyksen kirjanpidosta on huolehdittava tarkasti, sillä oikeiden ja riittävien tietojen helppo saatavuus lisää luottamusta yhdistystä kohtaan. Kirjanpitolakia ja -asetusta noudattaen tilitapahtumat merkitään kirjanpitoon. Yhdistyksen on toimittava annettujen ohjeiden mukaisesti saadessaan avustusta valtiolta, kunnalta tai kaupungilta. Jokaisella näistä on omat ohjeensa tilinpäätöksen sekä talousarvion toimittamiseen liittyen.

Yhdistyksen on myös mahdollista ulkoistaa kirjanpitonsa, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että toiminto voidaan ostaa ulkopuoliselta kirjanpitoyritykseltä. Ulkoistaminen voi tulla kyseeseen, mikäli yhdistyksen sisältä ei löydy tarpeeksi ammattitaitoa aiheeseen.

Tuloverolain 30.12.1992/1535 22 §:n mukaan perinteiset liikunta- ja urheiluseurat laskeetaan pääsääntöisesti yleishyödyllisiksi yhteisöiksi. Ammattiurheilutoiminta kuitenkin rajautuu tämän ulkopuolelle, eikä suurten ammattimaisten urheiluseurojen toimintaa voida pitää yleishyödyllisinä verotuksen kannalta.

Yleishyödyllisen yhteisön tulee yleisesti maksaa elinkeinotoiminnan tuottamasta tulosta tuloveroa. Urheiluseuran kohdalla elinkeinotoiminnan tuottamaksi tuloksi ei lasketa esimerkiksi jäsen-, kilpa-, sarja- ja lisenssimaksujen keräämistä tai avustuksien ja lahjoitusten saamista. Urheiluseuran logolla varustetut viirit tai muut vastaavat tuotteet, lipputulot, osanottomaksut, käsiohjelmien mainostulot, laitamainokset ja muut tapahtumaa varten saadut mainostulot, urheiluasujen mainostulot, ääni- ja valomainostulot sekä tilapäisen paikoituksen järjestämisestä saadut tulot ovat verovapaita.

Kilpailujen aikana tapahtuma-alueella tapahtuvaa tekstiilien ja muiden tavallisten kulutus- tuotteiden myyntiä ei lasketa elinkeinotoiminnaksi, mutta puolestaan samojen tuotteiden myynti alueen ja ajankohdan ulkopuolella lasketaan elinkeinotoiminnaksi, jolloin myyntituotto on veronalaista. Myös talkootyöstä saatava tulo on verovapaata, mikäli tulo jaetaan koko seuran kesken, työ on tilapäistä eikä sitä voida laskea elinkeinotoiminnasta saatavaksi tuloksi.

3 Viestintä

Urheiluseuralle sekä ulkoinen että sisäinen viestintä ovat tärkeitä. Viestintäkanavia kannattaa harkita huolella. Onnistunut viestintä parantaa seuran kilpailukykyä ja mainetta sekä seuran jäsenten että ulkopuolisten silmissä.

Onnistunut sisäinen viestintä on sellaista, että se innostaa kaikkia toimijoita mukaan toimintaan, tehostaa toimintaa, ottaa huomioon kaikki tekijät, nostaa esiin ideoita ja tekee tilaa keskustelulle. Urheiluseuran toiminnassa on olennaista, että seuran taholta kuunnellaan jäsenistöä. Yhdellekään seuran jäsenelle ei saa tulla tunnetta, että hän on eriarvoinen toisten jäsenten kanssa.

Urheiluseuran vastuuhenkilöiden täytyy kuunnella jäsenistöä ja sen toiveita. Johtokunnan ja jäsenistön välille ei saa muodostua minkäänlaista kuilua, etenkin pienessä urheiluseurassa. Mikäli seura järjestää esimerkiksi uudelle joukkueelle tervetuloilaisuuden tai pitää ensimmäiset harjoitukset juuri kootulle joukkueelle, täytyy seuran viestiä onnistuneesti. Seuran taholta on tiedotettava tarkasti mitä, missä ja milloin tapahtuu, kenelle tapahtuma on tarkoitettu ja miksi paikalle kannattaa saapua. Lisäksi kannattaa kertoa mahdollisesta ilmoittautumisvelvollisuudesta ja antaa yhteystiedot lisätietojen antajasta. Kutsun saajan on kyettävä tuntemaan itsensä erittäin tervetulleeksi seuran puolesta.

Ulkoinen viestintä on tärkeää erityisesti suuremmille seuroille, mutta myös pieni seura voi saada itsensä näkyviin mediassa hyvän tiedotuksen ansiosta. Aloittelevan salibandyseuran kannattaa yrittää saada tietoja ottelutapahtumista ja tuloksista paikallisiin tiedotusvälineisiin. Näkyvyys eri viestintäkanavissa voi tuoda seuratoimintaan mukaan uusia kiinnostuneita pelaajia, toimihenkilöitä tai yhteistyökumppaneita ja tukijoita.

Aloitteleva seura tarvitsee rahallista tukea, jota se saa erilaisten avustusten ja tukijoiden kautta. Joukkue voi myös myydä mainostilaa peliasuistaan, jolloin mainostajat toivovat saavansa vastapalkkioksi edes pientä näkyvyyttä. Seuralla kannattaa olla omat verkkosivut, joissa on helppoa saada pientä näkyvyyttä mainostajille ja muille tukijoille. Verkkosivujen lisäksi seuran kannattaa muutenkin olla aktiivinen sosiaalisessa mediassa päivittämällä kuulumisia esimerkiksi Facebookissa, Twitterissä ja Instagramissa.

4 Kilpatoiminta

4.1 Junioritoiminta

Junioritoiminta on tulevaisuuden kannalta erittäin tärkeä, ehkä jopa tärkein asia urheiluseurojen ja urheilun kehittymisen kannalta. Urheileminen aloitetaan hyvin nuorena, ja urheilijaksi kasvaminen tapahtuu jo nuoruudessa. Nuoruusvuosina avainasemassa ovat nuoren omat tavoitteet ja liikunnan ilo. Nuorta ei saa pakottaa mihinkään, vaan hänen tulee itse olla kiinnostunut omasta kehityksestään. Vähitellen nuori alkaa suhtautua urheiluun tavoitteellisemmin, ja osa junioriharrastajista jatkaa kilpaurheiluun ja huipulle asti. Junioreista kasvaa niitä, jotka ovat tulevaisuuden seurattuja huippu-urheilijoita ja seuratoiminnan jatkajia. Harrastamansa lajin huipulle tähtäävän nuoren on tiedostettava, mitä lajissa kehittyminen vaatii. Nuoren oma asenne ja sitoutuminen harrastukseen ovat kaiken kaikkiaan keskeisimpiä asioita kehittymisen kannalta.

Nuoren urheilijan tulee harjoitella ja liikkua mahdollisimman monipuolisesti, eikä nuorta kannata laittaa valitsemaan yhtä tiettyä lajia vielä kovin varhaisessa vaiheessa. Valmentajalla on tärkeä tehtävä ohjata nuorta niin urheilullisesti kuin muillakin elämän osa-alueilla.

Salibandyssa, kuten muissakin lajeissa, otetaan huomioon nuoret lahjakkuudet. Salibandyliitto järjestää pelaajapolkuja sekä tytöille että pojille. Pelaajapoluille valitaan ikäluokittain lahjakkaimmista vaikuttavat pelaajat, joilla on pelilliset valmiudet osallistua pelaajapolkutapahtumiin. Salibandyliiton ikäluokkavalmentajat valitsevat pelaajapoluille sellaiset pelaajat, jotka ovat todenneet sopivimmiksi seuratessaan heitä pitkin kautta. Pelaajapolut alkavat 13-14 ikävuoden kohdalla ja jatkuvat 18 ikävuoteen saakka. Salibandyn pelaajapolun tarkoituksena on kartoittaa ikäluokan tasoa sekä kasvattaa nuoria ja lahjakkaita pelaajia urheilijoina.

Pelaajapolun lisäksi eri puolella Suomea järjestettävät urheiluakatemit kehittävät ja tukevat nuoria lahjakkuuksia harjoittelussa. Akatemit ovat pääsääntöisesti 2. asteen opiskelijoille suunnattuja valmennusryhmiä, joiden tarkoitus on tukea koulun ja urheilun yhdistämistä. Akatemiavalmennuksessa urheilijalla saa mahdollisuuden ylimääräisiin harjoituksiin ja valmennuksiin.

Junioritoiminta on usein koko perheen yhteinen harrastus. Juniorijoukkue vaatii muutaman taustahenkilön, erityisesti valmentajan tai ohjaajan ja joukkueenjohtajan. On melko yleistä, että uuden joukkueen pystyttämässä vastuuhenkilöiksi valikoituu pelaajien vanhempia, mutta myös vanhempia junioreita tai täysin ulkopuolisia, salibandysta ja valmennuksesta

kiinnostuneita henkilöitä. Ohjauspalkkiot vaihtelevat suuresti seuroista riippuen. Osa seuroista ei pysty antamaan ohjauksesta lainkaan varsinaista palkkiota, osa seuroista maksaa kulukorvaukset ja joissakin seuroissa maksetaan ohjaajille sovitut kausikorvaukset tai erilliset korvaukset jokaisesta ohjauksesta.

Toiminta voidaan käynnistää, kun kasassa on riittävästi pelaajia, 1-3 taustahenkilöä ja tila harjoituksia varten. Salivuoroja kannattaa ensisijaisesti tiedustella omalta kunnalta tai kaupungilta. Kaupungeilla on sekä varsinaisia liikuntapaikkoja että koulujen saleja, joita voi vuokrata salivuoroihin ja harjoitteluun. Näiden lisäksi lähiseudulta voi löytyä myös yksityisiä tiloja harjoitteluun.

Joukkueen päätettävissä on toiminnan tavoite, eli halutaanko osallistua kilpatoimintaan vai onko kyseessä ainoastaan harrastus, jossa ei kilpailla. Mikäli päätetään osallistua kilpailuihin, taustajoukkojen tulee tutustua sarjatoimintaan. Juniorijoukkueen kohdalla kysymyksen tulee erityisesti ikäluokkajaot, sillä salibandyssä kilpatoiminta määräytyy ikävuosien mukaan.

Salibandyssä junioreita on A-ikäluokasta G-ikäluokkaan. Kaudella 2015-2016 vanhimmat eli A-juniorit ovat tytöissä vuosina 1996-1998 syntyneitä ja pojissa vuosina 1995-1997 syntyneitä. Salibandyliiton sarjatoiminnassa nuorimpia ovat G-juniorit eli tällä kaudella pojissa vuonna 2008 ja myöhemmin syntyneet ja tytöissä vuonna 2009 ja myöhemmin syntyneet. Valtakunnallisesti juniorit kilpailevat A-tytöissä, B-pojissa, C1-pojissa, C2-pojissa, B-tytöissä ja C-tytöissä.

Juniorijoukkueiden sarjamaksut vaihtelevat ikäluokkien mukaan. G-tyttöjen ja G-poikien sarjamaksu kaudella 2015-2016 on 120 euroa, F-tyttöjen 340 euroa, E-tyttöjen 380 euroa, D-tyttöjen, F2- ja F1-poikien 480 euroa, E1- ja E2-poikien 740 euroa sekä D1- ja D2-poikien 760 euroa. A-, B- ja C-junioreiden sarjamaksujen suuruudet vaihtelevat sen mukaan osallistuvatko joukkueet vain alueelliseen sarjaan vai lisäksi SM-sarjaan, SM-karsintoihin tai 1. divisioonaan.

4.2 Naiset

Valmiiksi koossa olevan naisporukan kannattaa hakeutua jonkun seuran alaisuuteen. Elinmäen IFS ry:n kohdalla naisten joukkue on jo olemassa ja on jo harjoitellutkin yhdessä, mutta varsinaiseen kilpatoimintaan joukkue ei ole vielä lähtenyt mukaan. Kilpatoimintaan mukaan lähtiessä joukkueen tulee tietää, mihin sarjaan heidän täytyy ilmoittautua ja mitä kilpaileminen velvoittaa harrastajilta. Kilpatoiminnan sijaan tai lisäksi harrasteporukka voi

osallistua myös puulaaki- eli harrastesarjoihin paikkakunnallaan. Puulaakisarjat eivät vaadi Salibandyliiton jäsenyyttä.

Salibandyliiton alaisessa kilpatoiminnassa naisten joukkueet kilpailevat alueellisissa sarjoissa. Eri alueilla on eri määrä joukkueita, eikä kaikilta seuduilta löydy kaikkia sarjatasoja. Elimäen IFS ry:n naisten joukkueen kilpasarjoissa pelaaminen alkaisi 2. divisioonasta, sillä se on alin ja samalla ainoa alueellinen sarjataso Kaakkois-Suomessa. Jo tämä kertoo siitä, että salibandyn tilanne erityisesti naisten kohdalla juuri Kaakkois-Suomessa kaipaa lisää harrastajia.

Etelä-Suomesta, Länsirannikolta sekä Sisä-Suomesta löytyy naisten 2., 3. ja 4. divisioonat. Myös Savo-Karjalasta, Pohjanmaalta ja Pohjois-Suomesta löytyy 2. divisioonan lisäksi 3. divisioona.

Osallistumismaksu 2. divisioonaan on 990 euroa, mikä on maksettava eräpäivään mennessä. Pelit kestävät 2. divisioonassa 3x15 min ja ne pelataan turnausmuotoisina. Sarja on kolminkertainen tarkoittaen sitä, että kaikki joukkueet pelaavat kaikkia joukkueita vastaan kolme kertaa kauden aikana.

Mikäli joukkue sijoittuisi Kaakkois-Suomen alueellisessa 2. divisioonassa 1. tai 2. sijalle, etenisi se ylläalueelliseen jatkokarsintaan Savo-Karjalan alueellisen 2. divisioonan vastaavien sijoittuneiden kanssa. Sekä Kaakkois-Suomen että Savo-Karjalan alueellisen divisioonan voittaja saa yhden lähtöpisteen jatkokarsintoihin. Ylläalueellisessa jatkokarsinnassa pelataan yksinkertainen sarja turnausmuotoisesti, ja peliaika myös siellä on 3x15 min. Ylläalueellisesta jatkokarsinnasta kaksi parasta joukkuetta jatkaa valtakunnalliseen 2. divisioonan jatkokarsintaan, josta on mahdollista nousta valtakunnalliseen 1. divisioonaan. Valtakunnallisesta 1. divisioonasta puolestaan voittaja nousee suoraan naisten Salibandyliigaan, johon myös 1. divisioonassa toiseksi ja kolmanneksi sijoittuneilla on karsintojen kautta mahdollisuus nousta.

4.3 Miehet

Elimäen IFS ry:n tämänhetkisellä miesten joukkueella tilanne on parempi kuin naisten joukkueella sikäli, että Kaakkois-Suomessa järjestetään sarjoja 5. divisioonasta ylöspäin. Etelä-Suomi ja Sisä-Suomi ovat ainoita alueita, joilla järjestetään myös 6. divisioonan pelejä.

Elimäen IFS ry:n miesten joukkue pelaa parhaillaan 5. divisioonassa, ja joukkueen tavoitteena on nousta kauden päätteeksi 4. divisioonaan. Kaudella 2015-2016 miesten 5. divisioonassa pelataan neljässä lohossa, joista jokaisen voittajajoukkue nousee suoraan korkeammalle sarjatasolle seuraavaksi kaudeksi. Lohkojen toiseksi sijoittuneet karsivat nousustaan karsintapareissa.

4. divisioonasta voi nousta ylemmälle sarjatasolle samalla lailla kuin 5. divisioonasta 4. divisioonaan. Lohkovoittajat nousevat suoraan 3. divisioonaan, ja toiseksi sijoittuneet karsivat nousustaan. 4. divisioonasta sen sijaan voi myös pudota takaisin alemmalle tasolle, sillä lohkojen sijoille 8-10 sijoittuneet putoavat 5. divisioonaan.

3. divisioonassa puolestaan koko sarjan voittaja nousee miesten 2. divisioonaan, sijoille 2 ja 3 sijoittuneet pelaavat 2. divisioonan karsinnoissa ”paras kolmesta” -otteluparit 2. divisioonan sijoille 8 ja 9 sijoittuneiden kanssa. 3. divisioonan sijoille 8 ja 9 sijoittuneet pelaavat 3. divisioonan karsinnoissa yhdessä 4. divisioonan lohkojen toiseksi sijoittuneiden kanssa. Viimeiseksi 3. divisioonassa jäänyt eli kaudella 2015-2016 sijalle 10 sijoittunut joukkue tippuu miesten 4. divisioonaan seuraavaksi kaudeksi.

Miesten alueellisissa 4. ja 5. divisioonissa sarjamaksu on 990 euroa kaudella 2015-2016. Miesten alueellisen 3. divisioonan sarjamaksu 1 480 euroa Kaakkois-Suomen ja Etelä-Suomen alueilla kaudella 2015-2016 on suurempi kuin muilla alueilla, koska näillä alueilla on käytössä tehokas 3x15min peliaika.

Miehet voivat naisten tapaan pelata Salibandyliiton alaisten kilpasarjojen lisäksi myös puulaaki- eli harrastesarjoissa. Puulaakisarjoissa voi olla lähes minkälaisia joukkueita tahansa, eikä joukkueen taustalla tarvitse olla varsinaista seuraa. Puulaakisarjoja järjestetään ympäri Suomea, joten jokaisella pitäisi olla mahdollisuus pelata harrastesarjoissa omalla alueellaan ilman Salibandyliiton jäsenyyttä.

5 Lisenssit

Useissa urheilulajeissa kilpailutoiminta on järjestetty siten, että lajiliitot edellyttävät urheilijalta liiton myöntämää kilpailulisenssiä. Kilpailulisenssi on oikeudelliselta kannalta liiton ja yksittäisen urheilijan välinen sopimus, jolla urheilija muun ohessa sitoutuu noudattamaan liiton sääntöjä. Kilpailulisensseistä on joissain urheilulajeissa laadittu erillinen vakiosopimus, jonka urheilija saa painettuna maksettuaan lisenssimaksun.

Salibandyssa jokaisella Salibandyliiton alaisiin kilpailuihin osallistuvalla tulee olla lisenssi, jonka tulee olla hankittuna ennen ensimmäistä peliä. Otteluissa tai turnauksissa toimivilla erotuomareilla tulee olla joko pelaajalisenssi tai erotuomarilisenssi ja valmentajilla puolestaan valmentaja- tai kilpailulisenssi.

Eri sarjatasoilla pelaaville urheilijoille on olemassa myös erilaiset lisenssit. Ennen vuotta 1998 syntyneille liiton viralliseen kilpatoimintaan osallistuville on kilpailulisenssi. Kilpailulisenssi on lisensseistä yleisin, ja se kattaa miesten 2.-6.- divisioonissa pelaavat, naisten 1.-4.- divisioonat sekä yli 18-vuotiaat A-juniorit. Lisäksi kilpailulisenssi käy myös seniorisarjoissa.

Ennen vuotta 1998 syntyneille naisten sekä miesten Salibandyliigojen ja miesten 1. divisioonan pelaajille on pääsarjalisenssi, joka ei käy seniorisarjoissa.

Seniorisarjoissa kilpaileville on oma seniorisarjalisenssi. Seniorisarjalisenssi sopii niille, jotka pelaavat ainoastaan seniorisarjoissa. Seniorisarjoissa käy myös kilpailulisenssi, mutta pääsarjalisenssi ei.

Junioreille on erilaisia lisenssejä, jotka on nimetty passeiksi. Passi määräytyy syntymävuoden mukaan. E- ja F-junioreille on kisapassi, ja A-, B-, C- ja D-junioreille on pelipassi. A-C-ikäiset eli vuosina 2001-1995 syntyneet juniorit saavat pelata syntymävuotensa mukaisella passilla myös naisten ja miesten Salibandyliigoissa sekä miesten 1. divisioonassa ja muissa liiton sarjoissa. Mikäli E- ja F-junioreiden kisapassiin valitsee lisäksi vakuutuksen, on se voimassa myös muiden lajien kilpailuissa.

Lisäksi salibandyharrastamiseen on omat lisenssinsä, joita ovat pistemestarilisenssi, kerhopassi ja kortteliliigapassi. Pistemestarilisenssi on tarkoitettu ennen vuotta 1998 syntyneille ja kerhopassi vuonna 1998 ja myöhemmin syntyneille. Salibandyliitto järjestää myös kortteliliigoja, joissa pelaaville vuonna 2000 ja myöhemmin syntyneille on kortteliliigapassi.

Alla olevasta taulukosta näkyy selkeästi lisenssien erot ja kenelle mikäkin lisenssi on tarkoitettu. Seuraavassa osiossa kerrotaan enemmän vakuutuksista, joiden pakollisuus kullekin näkyy myös taulukosta. Hinnat ovat kauden 2015-2016 hintoja, eli ne voivat vaihdella kausittain.

Taulukko 2. Lisenssit

	Kenelle?	Urheiluvakuutus pakollinen?	Hinta yhteensä
Pääsarjalisenssi, ei vakuutusta Pääsarjalisenssi	Salibandyliigat, miesten 1. divisioona	Kyllä	45,00 295,00
Kilpailulisenssi, ei vakuutusta Kilpailulisenssi	Ennen vuotta 1998 syntyneet aikuiset	Ei	36,00 161,00
Pelipassi, ei vakuutusta Pelipassi	1998-2003 syntyneet lapset ja nuoret	Kyllä	36,00 116,00
Kisapassi, ei vakuutusta Kisapassi	2004 ja myöhemmin syntyneet	Kyllä	36,00 56,00
Seniorisarjalisenssi, ei vakuutusta Seniorisarjalisenssi	Ennen vuotta 1998 syntyneet seniorisarjoissa pelaavat aikuiset	Ei	25,00 65,00
Erotuomarilisenssi, ei vakuutusta Erotuomarilisenssi	Erotuomarit ja pelinohjaajat	Ei	25,00 35,00
Valmentajalisenssi, ei vakuutusta	Valmentajat	Ei	25,00 37,00
Toimihenkilölisenssi, ei vakuutusta	Joukkueiden toimihenkilöt	Ei	9,00 18,00

6 Vakuutukset

Toisin kuin lisenssi, urheiluvakuutus ei ole pakollinen kaikille salibandyn kilpatoimintaan osallistuville. Miesten 3.-6. divisioonissa, naisten 2.-4. divisioonissa, seniorisarjoissa tai muissa harrastesarjoissa ja -tapahtumissa pelaajalla ei ole välttämätöntä olla urheiluvakuutusta, mutta toki jotakin vakuutusta suositellaan. Juniorisarjoissa pelaaville, miesten sekä naisten Salibandyliigan pelaajille, miesten 1. ja 2. divisioonalaisille ja naisten 1. divisioonalaisille urheiluvakuutus puolestaan on pakollinen. Salibandyliitto on sopinut Valo ry:n ja Pohjolan kanssa, että liiton jäsenseuroilla on voimassa vapaaehtoismijoiden tapaturmavakuutus ja vapaaehtoismijoiden vastuuvakuutus.

Vakuutuksen hankkimisesta on eri käytäntöjä seurojen välillä. Osa seuroista maksaa pelaajiensa vakuutusmaksut, mutta useimmiten maksu on silloin osana kausimaksua, eli pelaaja kuitenkin maksaa kausimaksussaan ainakin osittain myös vakuutuksensa.

Salibandyliitto tarjoaa kaikille lisenssin hankkiville mahdollisuuden hankkia lisenssinsä Pohjolan Sporttiturvan kautta. Sporttiturva on erityisesti salibandyä ja sen vaatimuksia varten räätälöity vakuutus. Mikäli urheilija ei hanki lisenssiään Sporttiturva-vakuutuksella ja hän pelaa vakuutuksen vaativalla sarjatasolla, tulee hänen vakuuttaa hankkineensa oman vakuutuksen, joka kattaa salibandyn kilpaurheilun. Kaikki yleiset tapaturma- tai vapaaajan vakuutukset eivät korvaa vahinkoja, joita salibandyssä ja kilpatoiminnassa tapahtuu. Suurin osa vakuutuksista ei kata ylipäänsä minkäänlaisia urheiluvahinkoja, joten vakuutusta pohdittaessa kannattaa olla tarkkana.

Laki urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta (24.4.2009/276) määrää vakuutusvelvollisuudesta eläke- ja tapaturmavakuutuksen kohdalla. Järjestelmän piiriin kuuluvat joukkueurheilijat, jotka ovat alle 43-vuotiaita ja tienaaavat verollista tuloa vähintään 9 600 euroa vuoden tai pelikauden aikana. Vakuutus on vapaaehtoinen yksilöurheilijoille ja niille joukkueurheilijoille, jotka eivät täytä edellä mainittuja ehtoja.

7 Varainhankinta

Talkootyöt, mainospaikkojen ja tuotteiden myyminen ovat luultavasti yleisimpiä urheiluseuran varainkeruumuotoja. Talkootyöt voivat olla esimerkiksi lumien kolausta, tienvarsien siivousta, liikenteen järjestelyä tai muuta palvelua jonkun tahon hyväksi. Talkootyö on luonteeltaan sellaista, ettei se vaadi keneltäkään erityistä pätevyyttä, ja siten kaikki seuran jäsenet voivat osallistua talkootyöhön. Urheiluseurojen kohdalla talkootyö käytännössä sujuu useimmiten niin, että seuran jäsenet tekevät työtä korvauksetta, ja korvauksen jäsenen tehdystä työstä saa seura. Näin kaikki seuran jäsenet kuitenkin hyötyvät talkootöistä.

Kotisivuille tai urheilijoiden peliasuihin voi myydä mainospaikkoja, joista hyötyvät sekä seura että mainostajat. Tuotteiden myyminen voi tarkoittaa joko seuran omien tuotteiden, kuten huivien tai viirien, myymistä tai varainkeruuseen tarkoitettuja tuotteita, kuten karkkeja tai keksejä.

Arpajaiset ovat myös yksi varainhankintamuoto. Arpajaisten järjestämiseen tarvitaan tavara-arpajaislupa, mutta muuten arpajaisten järjestäminen on usein kannattavaa ja melko yksinkertaista. Arpajaisten pääpalkintoon kannattaa panostaa, sillä houkuttelevan palkinnon mahdollisuus innostaa ihmisiä ostamaan enemmän arpoja. Tarjoilu erilaisissa tapahtumissa voi olla yksinkertainen vaihtoehto, josta voidaan saada urakkapalkan lisäksi näkyvyyttä seuralle. Kannatusjäseniäkin kannattaa yrittää hankkia, sillä he tukevat seuraa rahallisesti. Moni voi olla innostunut ajatuksesta, että voi tukea vaikkapa paikallista urheiluseuraa, joka auttaa yhteisöllisyyttä ja liikunnan edistämistä paikkakunnalla.

8 Turnauksen järjestäminen

Turnauksen järjestäminen vaatii yleensä suurta panostusta koko järjestävän joukkueen taholta. Turnauksesta vastuussa olevan joukkueen on huolehdittava pelitapahtuman järjestämisestä, johon liittyy useita tehtäviä. Sarjatornausmuotoisissa Salibandyliiton alaisissa sarjoissa Salibandyliitto toimittaa kaikille joukkueille vastuujoukkueohjeet.

8.1 Järjestelyt

Käytäntö vaihtelee hieman eri sarjojen mukaan, mutta pääsääntöisesti Salibandyliitto varaa otteluita varten tarvittavat kentät sekä huolehtii paikalle tarvittavat erotuomarit. Vastuujoukkueen on järjestettävä vähintään kaksi 15 vuotta täyttänyttä toimitsijakoulutuksen käyntyä toimitsijaa kaikkiin turnauksen otteluihin sekä täytettävä pöytäkirjat ohjeiden mukaisesti. Oikein täytetyt pöytäkirjat on postitettava Salibandyliiton aluetoimistoon heti ensimmäisenä turnauksen jälkeisenä arkipäivänä, ja pöytäkirjoista täytyy nähdä päivitetysti pelaajien henkilökohtaiset pisteet. Turnauksen aikana hallin seinillä on oltava luettavissa ajan tasalla olevat ottelutulokset ja sarjatilanteet. Vastuujoukkueen tulee päivittää ottelutulokset mahdollisimman pian otteluiden päättymisten jälkeen osoitteeseen www.palvelusivusto.fi/fb. Vastuujoukkueelle voidaan määrätä sakkorangaistus, mikäli pöytäkirjoissa esiintyy puutteita tai virheitä, toimitsijoilta ei löydy toimitsijakortteja tai tulospalvelu laiminlyödään turnauksen aikana.

Turnauksen järjestämiseen liittyy myös muita vastuualueita. Muille turnaukseen osallistuville joukkueille on ilmoitettava ajoissa tiedot pelipaikasta, sen sijainnista sekä kulkuyhteyksistä. Vastuujoukkueen on oltava pelipaikalla vähintään puoli tuntia ennen ensimmäisen ottelun alkua varmistaakseen, että tarvittavat asiat ovat kunnossa. Turnauspaikalla on oltava penkit vaihto- ja jäähyaitioissa. Toimitsijoita varten on oltava pöytä ja tuolit, tulostaulu, kaksi sekuntikelloa, riittävästi pöytäkirjalomakkeita, kirjoitusvälineet sekä sääntökirja. Joukkueille ja erotuomareille on oltava selkeästi merkityt pukeutumis- ja peseytymistilat, ja yleisölle puolestaan on oltava katsomotilat. Pelipalloja on varattava tarpeeksi koko turnausta varten. Nämä ohjeet ovat alueellisille sarjoille.

Turnausjärjestelyitä varten täytyy tehdä jonkinlainen työnjako. Turnaus järjestetään usein seuran omin voimin tai nuorten harrastaessa vanhempien avulla. Toiminta on pitkälti vapaaehtoista, mutta joidenkin on pakko sitoutua järjestelyihin.

Työnjakoa tehdessä on hyvä muistaa selventää seuraavat asiat vapaaehtoisille:

- mitä ja miksi tehdään

- miten tavoite saavutetaan
- millainen työnjako tehtävistä tehdään
- kuka vastaa mistäkin tehtävästä ja mikä on aikataulu
- mitä tehdään ongelmatilanteessa
- mistä asiat voi tarkistaa.

Lisäksi vapaaehtoisia täytyy muistaa innostaa ja kiittää avusta, mieluusti jonkinlaisen pienimuotoisen palkinnon avulla.

8.2 Elintarvikkeiden myynti

Turnauksissa käy useimmiten yleisöä, ja turnauksen järjestävällä taholla on yleensä mahdollisuus tarjota kioskin avulla yleisölle syötävää ja juotavaa. Turnauksen ajan kestävän kioskin pitämiseen vaikuttaa kuitenkin muutama asia. Kioskin pitämiseen tarvitaan lupa hallin omistajalta, joka voi olla kunnallinen tai yksityinen. Vain ottelutapahtumassa sisätiloissa tapahtuva pienen tuoton kioskitoiminta on verovapaata, eikä edellytä sen puolesta erillistä lupaa.

Elintarvikkeita myydessä on kuitenkin muistettava aina huolehtia puhtaudesta, eli terveysuojelulakia on noudatettava. Yksittäistä tapahtumaa varten elintarvikkeita käsittelevältä henkilöltä ei vaadita hygieniaoosaamista eli hygieniapassia. Hygieniatestit koskevat ainoastaan elintarvikkeita ammattimaisesti käsitteleviä henkilöitä, eli esimerkiksi makaraa tai lettuja saa paistaa urheiluseuran järjestämässä turnauksessa ilman vaatimusta hygieniapassista. Sisätiloissa tilapäisesti järjestettävään elintarvikkeiden myyntiin ei ole olemassa erillistä ohjetta. Tapahtuman järjestäjän eli urheiluseuran on ilmoitettava suuresta yleisötapahtumasta, mikäli tapahtumaan odotetaan vähintään 500 henkilöä samanaikaisesti.

8.3 Musiikki

Salibandyliitto on Valo ry:n kautta tehnyt sopimuksen musiikin julkisesta esittämisestä jäsenseurojensa puolesta Teoston, eli säveltäjien, sanoittajien, sovittajien ja musiikinkustantajien tekijänoikeusjärjestön, sekä Gramexin, eli esittävien taiteilijoiden ja äänitteiden tuottajien tekijänoikeusyhdistyksen, kanssa.

Sopimuksen myötä liikunta- ja urheiluseurat voivat vapaasti sopimuksen puitteissa esittää musiikkia eri urheilutilaisuuksissa ja -tapahtumissa sekä liikuntatunneilla. Sopimus ei kata tapahtumia, joiden osallistuja- tai katsojamäärä on yli 15 000, eikä sopimukseen kuulu elinkeinotoiminnan yhteydessä tapahtuva musiikin esittäminen.

9 Lähteet

- Drucker, P. 2008. Voittoa tavoittelemattoman organisaation johtaminen. Talentum. Helsinki.
- Haaga-Helia ammattikorkeakoulu 2015. Intranet. Raportointi ja opinnäytetyö Haaga-Heliassa. Luettavissa: https://mynet.haaga-helia.fi/fi/opiskelu/opinnaytetyo-amk/raportointiohjeet/raportointiohjeet/Raportointi_ja_opinnaytetyo_Haaga_Heliassa.pdf. Luettu: 25.9.2015.
- Halila, H. & Tarasti, L. 2006. Yhdistysoikeus. Talentum. Jyväskylä.
- Kaksonen, M. 2.9.2015. Kaakkois-Suomen aluevastaava. Salibandyliitto. Sähköposti.
- Korsman, J. & Mustonen, J. 2011. Salibandyn käsikirja. UNIpress.
- Lindholm, M. 18.9.2015. Puheenjohtaja. Elimäen IFS ry. Haastattelu. Kouvola.
- Opetus- ja kulttuuriministeriö 2015. Liikunta. Luettavissa: http://www.minedu.fi/OPM/Lainsaaedaentoe/voimassa_oleva_lainsaaedaentoe/liikunta/?lang=fi. Luettu 17.8.2015.
- Roper, L., Pettit, J. & Eade, D. 2003. Development and the Learning Organisation. Oxfam GB. Oxford.
- Salibandyliitto 2012. Salibandyseuran hyvä hallinto. Luettavissa: http://floorball.fi/files/6914/0248/7489/Seuran_Hyv_Hallinto_salibandy_2012.pdf. Luettu: 27.10.2015.
- Salibandyliitto 2015. Luettavissa: <http://floorball.fi/>. Luettu: 27.10.2015.
- Spolander, P. 2009. Joukkueurheilijan ja urheiluseuran välinen oikeussuhde. Luettavissa: http://www.oikeus.fi/hovioikeudet/helsinginhovioikeus/material/attachments/oikeus_hovioikeudet_helsinginhovioikeus/julkaisut/painetutjulkaisut/kirjoituksiatyooikeudesta2009/Ji6M11M7z/05_Joukkueurheilijan_ja_urheiluseuran_valinen_oikeussuhde_Peik_Spolander.pdf. Luettu: 2.8.2015.
- Sport.fi 2015. Valo. Luettavissa: <http://www.sport.fi/valo>. Luettu: 31.10.2015.

Suomen Liikunta- ja Urheilu (SLU) 2010. Päättä oikein - Seurajohtajan käsikirja. Luettavissa: http://www.oll.fi/wpcontent/uploads/2012/12/Paata_oikein_seurajohtajan_kasikirja_2010_paivitetty_1-20111.pdf. Luettu: 12.8.2015.

Tuloverolaki 30.12.1992/1535.

Työsopimuslaki 26.1.2001/55.

Varkauden urheiluseurat ry 2015. Yhdistys työnantajana. Luettavissa: <http://www.varkaudenurheiluseurat.fi/yhdt.php>. Luettu: 27.10.2015.

Verohallinto 2014. Verotusohje yleishyödyllisille yhteisöille. Luettavissa: [https://www.vero.fi/fiFI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Verotusohje_yleishyodyllisille_yhteisoil\(33125\)](https://www.vero.fi/fiFI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinoverotus/Verotusohje_yleishyodyllisille_yhteisoil(33125)). Luettu: 26.10.2015.

Welling, E. 2.9.2015. Nuoriso- ja harrastevastaava. Salibandyliitto. Sähköposti.